170

G

26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26
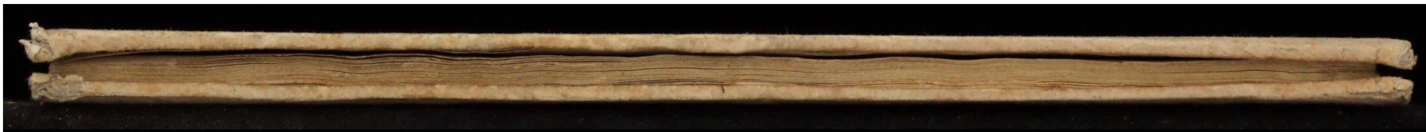
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Daventriae Rich. Pafroed.

Achete fr 30 chez
Tross paris
No 4980 du
Catalogue 1873 No IX

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

~~Nº 96~~ Ann. typ. IV. 487. 5.c.

170 G 26

CA. 1218

CA 1218

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

¶Tractatus optimus de cōponendis verſi
b⁹ hexametro et pētametro cū̄ annexo oꝑe de
carminibus liricis: ſapphicis ſcȝ adonicis pha
leucijs et aſclepiadijs.

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Franciſci Mataratij Peruſini viri vtraqꝫ lingua eruditiſſimi ad petrū paulū. Corneliū eruditū et ingenuū adoleſcētem de cōponendis verſib⁹ hexametro ꝛ pētametro opuſculū admodū vtile ad terciā ꝛ quartā partes alexādri ꝓpter exactā noticiam quātitatis quarūlibet ſyllabaꝝ: cui quidē opuſculo annexus eſt tractatus Jacobi ſentini Ricinēſis de qnibuſdā lyricis carminib⁹ ſcꝫ ſapphicis: Adonicis: Aſclepiadeis: phaleucijs. et Jambicis ꝛc.

Quiſq̄s amat nūeros cōtexē: q̄s chor⁹ alm⁹
Theſpiadū dictat vatib⁹ aonijs.
Qui ſua phœbæa præcingūt tēpora frōde
Quū biberint vndas pegaſei laticis
Perlegat hoc ſcriptū frāciſcus qđ peruſin⁹
Scripſerat afflatus numine apollineo.

Prohemium

Poeticam artem veteres primā quandā philoſophiā eſſe voluerūt quæ ad viuēdi rationem ab ineūte ætate cōduceret. Quæ mores: quæ affectiones nos doceret: quæ res gerēdas cum iucūditate pciperet Poſteriores vero ſolum Poetam ſapiētem eſſe aſſeruerūt. Et græci quidem libros ſuos poeticis erudire diſciplinis ab ipſis cunabulis cōſueuerunt Non nudæ voluptatis. ſꝫ caſtæ moderatōis gratia: qđ autor grauiſſim⁹ Strabo ſcribit Quem vero finē ipſi ſpectēt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Poetæ: cum alij ꝑmulti vt is quem modo nominaui: tñ ſcite his verſib⁹ Flaccus Venuſin⁹ oſtendit Aut ꝓ deſſe volũt: aut delectare poetæ Aut ſimul ⁊ iucũda: et idonea dicere vitæ. Quid dicam: diuinos a Platone: ſanctos ab Ennio poetas appellari: quaſi deoꝝ aliquo dono ac munere nobis commẽdati videantur vt Cicero tradit. Hæc de admirabili ⁊ pulcherrimo artificio. ſatis attigiſſe viſum eſt mi ſuauiſſime Petre Paule oĩs peruſinæ nobilitatis ſplendor: ⁊ illuſtris Cornelioꝝ familiæ dec⁹: quæ apud nos patritia e eſt. ⁊ ſemꝑ floruit: ac nũc parẽtis tui petri Philippi viri ꝓbatiſſimi: et iuriſcõſultoꝝ iuris cõſultiſſimi virtute ⁊ gloria maxime floret: vt intelligas nõ ſine cauſa cupere te atq; optare componẽdi carmĩs hexametri ⁊ pentametri rationem ac viam ꝑ nos potiſſimũ tibi patefieri. Quod et ſi ea de re ꝑmulta tũ a veterib⁹ tũ a noſtræ ætatis hominibus accurate ⁊ luculẽter ſcripta ſunt: facim⁹ non inuiti: ne ſi refragati fuerim⁹. aut fugiſſe laborem. aut tibi cui omnia debem⁹ noluiſſe induſtria noſtra. quãtulacũq; ẽ morem gerere videamur. Et qui te ad dicendi ſtudium excitauimus atq; rhetorice rudimẽta perduximus ad dulcedinem quoq; muſicam. quãtum in nobis eſt nolle perducere exiſtimemur In quo magis ſtudio tuo ac tuorũ q̃ recto ⁊ legitimo docẽdi officio ⁊ noſtræ volũtati ſatiſfecimus Par enim fuerat (quod nemo vel mediocriter doctus ignorare poteſt) vt tener adhuc ⁊ rudis animus tu⁹ poetica prius lectione imbueretur: ⁊ fabuloſis narrationib⁹ exerceret. Sed cum breui in componẽdis epiſtolis ſic ꝓfeceris vt alicui⁹ adiumento ad id ampli⁹ iam non egeas. ſatis arbitror fore ſi animũ vt inſtituiſti intenderis. ⁊ ardor iſte tuus quo accenſum te cõſpicimus nõ receder it vt nõ minus ꝓpediem verſu q̃ ſoluta oratione valeas Qua in re ⁊ hortari te ⁊ impellere quãtum aſſidue occupationes meæ cõcedent temporis nõ

deſiſtam. Sed iam ad ea quæ tradi tibi a me. tantopere
efflagitaſti aperiēda ꝑgamus atqꝫ a pedibꝰ quibꝰ verſus
ipſe cōſtituit̄ inicium capiamus.

De pedibꝰ verſus hexametri et pētametri

Sunt autem omnes quibꝰ vtimur duo de triginta
ſꝫ ex his ſeptem dūtaxat verſum hexametꝝ ⁊ pen
tametrum. de qbꝰ mox ꝑcepturi ſumꝰ ingrediunt̄ Spō
deus vt luctātes ventos tempeſtateſqꝫ ſonoras. Tro-
cheus vt Italiam fato ꝓfugus lauinaqꝫ venit Iambus
vt liminaqꝫ lauruſqꝫ dei Dactylus vt pandit̄ interea do
mus omnipotētis olympi Anapeſtꝰ vt fluuioꝝ rex eri
danꝰ. Tribrachꝰ Vt abdidit ⁊ nate tuniqꝫ caīt himæ
neos Proceleumaticꝰ vt genua labāt. ⁊ hoc quidem pe-
de tribꝰ in regionibꝰ verſus heroici virgiliū vſum eſſe cō
perio. in prima vt arietat in portas: in ſecūda vt herent
parietibus ſcale: in quinta vt labat ariete crebro ianua
et Tityre paſcentes a flumine reijce capellas

Sponteus conſtat ex duabꝰ longis: tempoꝝ eſt q̄ttuor
vt muſæ. ſic dictus παρα τεν σπονδην qꝛ hoc pede
quædā in templis σπόνδοντεσ hoc eſt libantes car
mina decantabāt Numa pompilius pontificiū appella
uit Iambus conſtat ex breui ⁊ longa vt dies πάρα το
ἰαμβίζειν hoc a maledicēdo· ſic vocatus eſt enī verſui
maledico habilis. vel ab ἰαπτώ quod eſt noceo qꝛ pes
inuentꝰ ad nocēdum Vel a Iambes puellæ noīe quæ
celei ⁊ menalinæ famula cererem ad eos delatam: cum
proſerpina quæreret cōuicijs quibuſdam inuaſit ac ma
le tractauit. tradunt̄ ⁊ aliæ nōnullæ nomīs origines

Trocheus longa ⁊ breui eſt vt roma tempoꝝ trium ſi
cut iambum a Mercurio repertū ferūt πάρά το τρε
χείν hoc eſt accurrēdo nominatum qꝙ eſſet decurſioni
bus aptiſſimus Hūc arūci italiæ populi rutilum appel
lauerūt Dactylus cōſtat ex prima longa ⁊ duabꝰ breui
bus. temporum eſt quattuor. vt romulus. a tractu digi

ti: ſic vocatus qui græce Δακτυλοσ dicitur: vt enim in digito prim⁹ articulus longior eſt duo ſequentes breuiores ita dactylus quidem prima ſyllaba longa eſt. duabus vero ſequentib⁹ breuibus nominis tũ ⁊ aliæ tradunt causæ: ſꝫ nos vulgatiorem: tum in hoc tum ĩ alijs ſequi maluimus Anapeſtus dactylo cõtrarius eſt. conſtat eñ duabus breuibus ⁊ longa vt nebule παρὰ το ἀνα παὶειν Id ē παρὰ τό ἀνα παλειν πρὸσ τον Δακτυλόν. quia recurrendo repercutit dactilum ſono reciproco Tribrachus dicit̃ ὀσι τρειο βρὰχειο ἐχει Unde latine tribreuis appellatur. quidam brachiſyllabum: plæriqꝫ choreum dixerũt. quoniam choreis huius compoſitio cõuenit conſtat tribus ſyllabis breuib⁹ vt helena Proceleumatic⁹ quattuor breuibus cõficitur ſyllabis ⁊ tempora totidem habet vt philoſoph⁹ cui nomen eſt παρὰ τυ πρὸκελευὲιν. hoc eſt abhortando et ſuadendo quod ei rei ob nimiam celeritatem aptiſſimus videatur Quidam a nautarum clamore nomen inditũ pedi maluerũt: quod verum eſſe Marcialis carmē facit videri. Lentos tingitis ad celeuma remos Nõ nautas puto vos ſꝫ argonautas. eſt eñ celeuma clamor quo pari tenore ac celeritate ſe inuicem naute ad impellēdum remos cohortantur

De pede arſi Theſi

PEs eſt ſublatio ac poſitio duarum ampliusve ſyllabarum cum certa temporum obſeruatione ĩ Nec pes dicitur niſi duæ pluresve fuerint ſyllabæ quæ arſim ⁊ Theſim hoc eſt ſubleuationem ⁊ poſitionem faciant Una enim ſyllaba longa efficere pedem nõ valet Nec gemino tempore: ſed duob⁹ ictibus arſis ⁊ theſis perquiruntur. Et pes quidem in verſu a ſimilitudine pedum corporis appellat̃. ſicut enim pedibus corpora mouent̃ ita ꝟſus ipſi cũ ſcandũtur quibuſdā q̄ſi pedib⁹ incedũt. Pedum alij legitimi: alij nothi Legitimi ꝓprij ⁊ natu-

rales cuiuſqꝫ metri ſunt. Nothi vero pro legitimis po
nunť ⁊ in eos reſoluūtur ratione tempoꝝ Aequa autē
pedis diuiſio eſt quotiēs pedis ſublatio temporibꝰ poſi
tioni par ē: vt ī dactilo ⁊ Anapeſto. Item ſpōdeo Pyr
richio quoꝝ arſis tm̄ hꝫ quantū ⁊ theſis. Heroici v̄ſus
legitimi pedes ſunt Spōdeus et Dactylꝰ Nothi reliq̄
Et trocheū quidē admitti nunq̄ꝫ volūt: ꝙ cuiuſqꝫ v̄ſus
vltima ſyllaba ſit īdifferēs: ⁊ pro lōga cenſeať vt ī hexa
metro Spōdeus potiꝰ ſit: ne ſi Trocheū malis: vno tē
pore a ſpōdeo ſupereť: ſoluiqꝫ in eū non poſſit

Quod accidant pedi

PEdi accidūt ſex Arſis Theſis. Numerꝰ ſyllabaꝝ
Tempus. Reſolutio. Figura
Arſis ⁊ Theſis. qm̄ in ꝓnūciando ⁊ ſcandēdo verſu q̄
dam fit ſublatio ⁊ poſitio in ipſis pedibꝰ vel pedum ſyl
labis Breues nāqꝫ ſyllabæ deprimunť. lōge attolluntť
Numerꝰ ſyllabarū: qꝛ cum duo de triginta pedes ſint:
vt diximꝰ: quibus in diuerſis metris vtimur quattuor
diſſyllabi ſunt triſyllabi octo: quadriſyllabi ſexdecim
Tempꝰ ſyllabæ accidit gratia pedis: eſt autem mora q̄
ſyllaba efferť Lōga autem ſyllaba duo tēꝑa breuis vnū
habet Tantum em̄ tꝑis abſumiť duabꝰ breuibꝰ enūciā
dis quātum vna lōga ꝓferenda. Cum celerrime ⁊ vno
pene ictu breuis: lōga maiore mora ꝓferať Reſolutio
eſt cum ſyllaba vna pro duabꝰ vel duæ pro vna. aut pes
pro pede poniť Et vna quidem ſyllaba ꝓ duabꝰ per die
reſim hoc eſt diuiſionem diphthongi poni conſueuit: vt
ſpartanæ: vel qualis equos threiſſa fatigat Arpalice ꝓ
threſſa. ⁊ Aulai in medio libabāt pocula bacchi: ⁊ diues
equū diues pictai veſtis ⁊ auri pro aulæ ⁊ pictæ: ſunt
enim græci diphthongi ai. Eſt aūt diereſis diuiſio vni
us ſyllabæ in duas. Duæ ſyllabæ altera breuis: altera
longa: et contra altera longa. altera breuis. pro vna po
nuntur ⁊ in ſcandēdo in vnam coeunt per ſynereſim q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

eſt cõiunctio duarum ſyllabarum in vnam. Exemplũ pri
mi eſt apud Ouidiũ. non erat hic Aries villo ſpectabil'
aureo. Et apud Virgiliũ Pendẽt lychni laquearibus
aureis. ⁊ cum refugit ſiluis: ⁊ cum ſe cõdidit aluco Exẽ
plum ſecũdi Fixerit æripedem ceruam: licȝ ꝑ aeripedẽ
pro pede ponit' vt Spondeus pro dactylo ĩ quinta re
gione quæ ꝓpria dactyli eſt Vt apud Virgilium Cor
nua velatarum obuertim' antemnarum. Et Lucanũ. Al
tus cæſorum pauit cruor armentorum Sȝ ante ſpondeũ
cum in quinta ſede fuerit locati dactylum debere quidã
voluerũt: quod tamẽ Virgili' contempſiſſe videtur: vt
cum ait Nereidum matri ⁊ neptuno ægeo Græci poe
tæ diligentius cuſtodiũt Vt homerus όισε̑ πάνι με̑
ριοί μολπῆ θεον ἱλακοντο Heſiod' ἐν Δὰρα ὂι
σθήασί Διάκτορος ἂλειφοντησ Figura quæ ac-
cidit pedi: ſyllabæ quãtitatem indicat ⁊ directa quidem
linea ſic —— productæ Semicirculus ſic ◡ correpte
ſignum eſt Cõmunis ſi breuis ꝓ lõga accipit' hæc nota
erit ⊻ ſi lõga ꝓ breui hæc ⊼

De Verſu

VErſus eſt partium legitima diſpoſitio ⁊ pedum
culta copulatio conſonanti ſpeciei' metricam. exhibens
regulam Haud' inepte ſic quidem vocatum exiſtimaue
runt: quod tam diu verti debeat quo ad recte conſtitua
tur Idem ⁊ metrum eſt: ſicqȝ definitur Metrum eſt pe
dum iunctura numero modoqȝ finita Diſtat arythmo
ꝙ hoc certa quantitate ac numero ſyllabarum tempo-
rumqȝ conſtat certiſqȝ pedibus conſiſtit: et clauditur il
lud metri imago eſt numerum ſeruans ſyllabarum po
ſitionem ſæpe' ſublationemqȝ continens lege pedum: et
certa ſyllabarum quantitare contempta:

¶ Metro accidũt ſex Genus: Species: Compoſitio.
Cæſura: Figura: Depoſitio:

Genꝰ metri intelligimꝰ cum principale eſt ⁊ vniforme: nec aliud metrum adnexum habet vt Arma viruq̃ꝫ ca no troiæ qui primꝰ ab oris. Generalia metra decẽ ſunt Dactilicũ: Anapeſticũ: Iambicum: trochaicum Coriã bicum: Pæonicum Ionicum a maiori: ionicum a mi no:i Antipaſticum Anacreontium. Solet autẽ diuer ſoꝝ metroꝝ iunctura fieri: vt dactilici ⁊ anapeſtici: hex ametri ⁊ pentametri: Species eſt qualitas metri quæ ſolet eſſe diuerſa in quibuſdam generibus ſub coriam bico Aſclepiadeo Ariſtephanio Anacreontio Sapphi co. Cõpoſitio eſt cum verſus ex diuerſis metroꝝ generi bus compoſiti ſunt. Quales apud lyricos inuenimꝰ ex diuerſis mixtos: vt ex dactilicis ⁊ iambicis ſicut apud flaccum Scribere verſiculos amore percullſum graui. Eſt eñ ſemiquinaria pentimemeris, iambica cum dimetro iambico Heroicꝰ ſimplex eſt cõpoſitione quia ex pedibꝰ vniꝰ ſpeciei componitᷣ Nec tamẽ ſimilis eſt pedibꝰ quia dactilos vel ſpõdeos ponere licet: ſexta regione excepta in qua nunq̃ꝫ dactilus: ⁊ quinta in qua ꝑ raro ſpondeꝰ locatur: Cæſura eſt per quam in heroico: hexametro: de decora manſio ſeu terminatio vocum fit Cõma græce dicitur Alij ex noſtris ſectionem vocant:

Sũt autem Ceſuræ quattuor Prima eſt pentimeme ris ſiue ſemiquinaria vbi poſt duos pedes primos ſupe rãs ſyllaba inuenitᷣ quæ partẽ orõnis terminat ſic. De feciſſe videt ſe ſignari oculis Ideoq̃ꝫ pentimemeris ap ſ itur ꝙ poſt quintã ſyllabam pedem diuidimꝰ morã ..udã pronũciando faciẽtes: cum orõnis pars ille ex pleatur. Secũda ẽ heptimemeris. quæ ſemi ſeptenaria latine dicitur: quia ſeptem diuidit ⁊ cõtinet ſeptenarij medietatem. In hac poſt tres pedes ſyllaba ſuperãs in uenitᷣ: vt Italiã fato profugus Tercia eſt trochaica ſi ue κὰτα τριτόν. Cũ poſt duos pedes Trocheꝰ orõnẽ perfecit vt nil noſtri miſerere Quarta eſt Tetrapodia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

et bucolica:cū poſt quattuor pedes ſyllaba ſuꝑat in par
tem orōnis deſinēs.vt nō oēs arbuſta iuuāt humileſqꝫ
mericæ: Cæſura Item aut ſimplex eſt:aut cōpoſita.
aut cōiuncta .Simplex cum vna tm̄ in verſu īuenitur
inciſio.vt pandit interea domꝰ omnipotētis olymphi.
Compoſita cum duæ:vt eſt:Infandū regina iubes re
nouare dolorem Cōiuncta cum tres vt eſt Talibꝰ Ilio
neus cuncti ſimul ore fremebāt.Et vel vnam vel duas
inueniri in vſu neceſſe eſt Tres ī eodem vſu rariſſime
reperiunt Nam ſi ſemiquinariā habꝫ Trochaicā raro
habere pt̄ niſi qn̄ monoſyllaba interſit dcō vt munera
clara dedit:⁊ idē dat debita pater Et cōtra ſi terciā tro
chaicā habet:ſemiquinariā raro habere poteſt Illud etiā
aīaduertendū eſt in çæſura ſemiquinaria nō obſtare ꝙ
plures ſyllabæ ſunt q̄ꝫ quinqꝫ et dimidia:modo poſt du
os pedes ſyllaba inueniatur ſuperās. q̄ partem expleat
orōnis:vt arma virūqꝫ cano.neqꝫ mouere debet in ſemi
ſeptenaria.ſi plures ſeptē ſyllabæ ſint dū pꝰ tres pedes
ſyllaba ſuperet:vt Italiam fato ꝓfugus Nomīa enim
ab eo ꝙ frequētius accidit acceperūt.Figura eſt diſpoſi
tio pedū.et vis in metro variādi. ⁊ ſunt heroici verſus
figuræ triginta duæ:quaꝝ ſunt modi tres Primus eſt
Monoſchematicꝰ id eſt vniꝰ figure:cum ſunt aut quiqꝫ
dactili:aut quinqꝫ ſpondei ⁊ habes figuras duas.Secū
dus modꝰ eſt Pentaſchematicꝰ hoc eſt figuraꝝ quinqꝫ.
cum ſunt quattuor dactili ⁊ vnꝰ ſpondeus. Cōtraqꝫ q̄t
tuor ſpondei ⁊ vnꝰ dactilus:et habes decem.vnꝰ enī int̄
quattuor mutās loca quinqꝫ facit figuras. Terciꝰ mo
dus eſt Decaſchematicꝰ id decem figuraꝝ:cū duo ſpon
dei ſunt inter tres dactilos:⁊ duo dactili int̄ tres Spō
deos duo enim ⁊ tres cōmutati denas faciūt figuras:⁊
habes figuras.xx. collige ſingularē numeꝝ. et erūt om
nes.xxxij. Poſſumꝰ ⁊ alia rōne figuras in omni metro
cognoſcere:ſi cōputauerimꝰ quot pedes ſingula loca ac

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

cipiũt τ numeꝝ multiplicauerimꝰ:quem accipiũt ſingu
la loca priora ad numeꝝ pedũ quos accipiũt loca ſequẽ
tia:vt in heroico primꝰ locus accipit duos pedes hoc eſt
dactilum τ ſpondeũ:ſimiliť ſecũdus duos:bis duo q̃ttu
or fiũt:terciꝰ ſimiliter duos bis q̃ttuor fiũt octo:quartꝰ
quoq; duos bis octo faciũt ſexdecim:quintus duos bis
ſexdecim.xxxij.

De depoſitione.

DEpoſitio eſt cuiuſq; metri deſinentia:ſunt aũt q̃t
tuor Acatalecta Catelecta Hypcatalecta Bra
chicatalecta Acatalectici ſunt ſinguli verſus integri q̃
bus in fine nihil deeſt:vt ſoror tonantis hoc em̃ ſolũ mi
hi.Eſt em̃ ſenarius iambicꝰ perfectꝰ.Cathelectici ſunt
quibꝰ dũtaxat ſyllaba deeſt:vt ꝑfecti ſint qualis ẽ apud
Horatiũ Mea renidet in domo lacunar.Eſt em̃ ſenariꝰ
iambicꝰ vna ſyllaba minor Hypcathalectici quibꝰ abun
dant vna vel duæ ſyllabæ:vt omne hoim genꝰ in terris
Eſt em̃ Alcinaniꝰ trimeť vna ſupante ſyllaba Brachi
catalecticꝰ eſt cui vt ſit ꝑfectꝰ deeſt integer pes.vel q̃ pe
dem plus habet q̃ꝫ poſcit verſus diſpoſitio.

De ſcanſione

MEtro preterea accidit ſcanſio.quæ ſic finiť Scã
ſio eſt legitima metri ĩ pedes ſingulos diſtinctio
et cõmẽſuratio Origo nois q2 ꝑ pedes ipſos veluti ſca
larum gradꝰ ſcandẽtes incedimꝰ.In omnibꝰ autem me
tris præter q̃ꝫ in dactilo pedes duos cõbinare.τ cõdupli
care ſcandẽdo ſolemꝰ.τ ſub vno quaſi ictu efferẽtes pro
vno cõputare.hoc modo Soror tonantis.hoc em̃ ſolum
mihi hinc Monometꝝ vocamꝰ quod duobꝰ pedibus cõ
ſtat.Dimetrũ quod q̃ttuor Trimetrum qđ ſex Tetra
metrũ quod octo.Dactilicũ idcirco excipimꝰ quia cum
oẽs triſyllabos habeat binis pedibus ſcandi nõ poteſt
Scanſioni duo accidũt:ſynalepha et echlipſis Sinale
pha eſt ꝑ interemptionẽ cõcurrentiũ inter ſe vocalium
Lubrica quædã leuiſq; colliſio.Echlipſis conſonantiũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

cum vocalibꝰ aſpere cōcurrentibꝰ difficilis ac dura colli
ſio. Itaqꝫ illa p̄cedentis dcōnis vocalis cū ſequētis dcō
nis vocali: in ſcandendo coit: Et M adiūcta ei ſequen-
tis dictionis vocali. Utriuſqꝫ exemplum in hoc verſu
eſt Littora multum ille ⁊ terris iactatus ⁊: alto: ſic em̄
ſcandit: littora: multil: let: t: ris: ia: ctatꝰ et: alto: e et m ſe
quentibꝰ vocalibꝰ omnino ſupprimunt. Et quāuis ī vni
us dcōnis fine: ⁊ alteriꝰ inicio ſynalepha ⁊ echlipſis ſo-
leāt fieri: eſt quādo etiam in media dcōne. per hanc duæ
ſyllabæ in vnam coeant vt ferreiqꝫ eumenidum thala-
mi: ⁊ centum æreí claudūt vectes: in ferrei et ærei e pe
nultimū ſcandēdo excluditur: ſed hoc perrarum eſt Nā
in illo orphei calliopeia lino formoſus apollo datiuus
græcus eſt per ſynæreſim πό ορφει και ορφεί In ge-
nitiuis quoqꝫ nominū quæ apud græcos in ευσ apud
latinos in eus deſinūt: vt θησευσ Theſeus ſæpe cum
verſus ſcanditur duæ vocales in vnam coeunt: vt apd̄
Ouidium Notus amor phædræ nota eſt iniuria theſei:
Ut apud Uirgliium: furtumqꝫ promethei Idem acci-
dit in accuſatiuo vt miratur ⁊ biſmarns orphea Fiunt
præterea in exitu verſus ſynalæpha et echlipſis quoti
ens ſuperabundante ſyllaba ſequens verſus a vocali ī
choat: vt Ecce furens animis aderat Tirynthius om
nem acceſſum luſtrans: et aut dulcis muſti vulcano de
coquit humorem. Aut folijs vndam tepidi deſpumat
aheni. huiuſmodi autem verſus vna ſyllaba ampliores
Hipermetri appellātur. Illud item aduertēdum eſt in
vocalium cōcurſu nō ſemper vltimam præcedētis ſylla
bæ vt dictum eſt abijci ſolere Ut apud Uirgilium. Et
longū formoſe vale vale inquit iolla: ⁊ clamarēt vt lit-
tus hyla hyla oē ſonaret: ⁊ pꝰ habita coluiſſe ſamo: hic
illiꝰ arma ⁊ ſub ilio alto. Et credimus an qui amāt ipſi
ſibi ſomnia fingūt: et inſulæ ionio in magno Idē apud
alios poetas frequēter comperies: ⁊ græcoꝝ imitatiōe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

qui in cõcurſu vocaliũ vocalem nõ excludũt pcedentẽ
ſʒ vel natura ł diphthõgo pductã inſequẽtis corripiũt
Ut homer⁹ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτρο
πον ὃς μάλα πολλὰ et Theocritus εἰ πέμοί ὦ
κορίδων id et nři nõnunq̃ʒ faciũt qđ iõ ſupioꝛib⁹ vir
gilij exemplis cognoſcit vt in vale.vbi eſt natura lõgũ
vt in hyla ſecũdo vbi ⁊ ipſam a natura longũ qm̃ ntũs
eſt a nomĩatiuo in as id eſt in dcõne qui corripit In his
cõpoſitis aduerbijs. Dehinc deinde deinceps Proinde
colliſio in ſcãdendo fieri freq̃nter ſolet Iuuenalis: De
hinc clamoꝛe pari cõcurrit ⁊ vice teli Uirgili⁹ Hic de/
hinc effat⁹ frondenti tẽpa Lauro ⁊ Aeneas quo deinde
ruis:et experiar tu deĩde iubeto vt certet Amyntas Et
incipe dameta tu deinde ſeq̃re menalca. Item pinde to/
na eloquio ſolitũ tibi Horaci⁹ reddo age:q̃ deinceps riſi/
ſti pmia Aliquãdo nulla fit colliſio vt apud eũdem poe
tam. Cogitat vt dehinc ſpecioſa miracula pꝛomat Uir
gili⁹: dona dehinc auro. Idem accidit in his ṽbis: Deeſt
deerit deerat Lucanus Nõ deeſt plato ieiun⁹ venditoꝛ
auro. Idem quinq̃ʒ fluat multo nõ deerit vulnere ſan/
guis Iuuenalis Pathic⁹ nunq̃ʒ tibi deerit amic⁹ Ouidi
us deerat adhuc Idem hoc ego qđ voci deerat plãgare
replebam. Ntõ quoq̃ʒ dij ⁊ dtõ ⁊ abltõ dijs alter i ſcan
dẽtes excludim⁹: vt dij quib⁹ imperiũ hoc ſteterat ⁊ dijs
aliter viſum eſt Et cũ ſocijs natoq̃ʒ penatib⁹: ⁊ magnis
dijs. Cui ⁊ huic monoſyllaba interdum ſunt: vt cui pa
tri intactã dederat. Et huic cõiunx ſichæus erat: inter/
dũ: nõ vt O regina nouam cui cõdere Iuppiter vꝛbem
heu q̊ʒ monoſyllabũ p diſſyllabo inuenit poſitum apud
Uirgiliũ Heu q̃ʒ pingui macer eſt mihi taur⁹ in aruo.
S. ex dcõnis pꝛincipio cum ṽſus ſcandit ſæpe excludit
vt apud Lucanũ. Terga ſedẽt crebꝛo maculis diſticta
ſmaragdi: et apud Horatiũ Linquim⁹ inſani ridẽtes p̃
mia ſcribæ et apud Tibullũ. O quantũ eſt auri perat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

potiuſq; ſmaragdi. Item eadez lr̃ã in fine dc̃õnis: ⁊ vna
adiũcta vocalis cum ſequens dictio a vocali incipit qñ
q; excludit: vt apud Virgilium. Inter ſe coiſſe viros ⁊
decernere ferro. Illud quoq; aduertẽdum eſt. v: poſitũ
poſt. s. ſequenti vocali in eadem ſyllaba amittẽ vim lr̃æ
et ſcandẽdo excludi: vt in ſuadeo ⁊ ſuet⁹ Virgili⁹. Sua
det eñi veſana fames ⁊ quib⁹ acer erit in prælia ſuetus
Illud quoq; non te fugiat. m. ſequẽte vocali apud vetu
ſtiſſimos nõ ſemp̱ excuti cõſueuiſſe Ennius. Inſignita
fere tũ milia militũ octo Item ⁊ apud iuniores vſurpa
tum reperies aſpirata præcipue ſequẽte vocali: vt apð
Iuuenalem. Viuẽdum eſt recte: tũ ꝓpter plurima cum
his licet hoc rariſſimũ ſit. nec illud admonuiſſe ab re fu
erit ſolitos eſſe veteres: addere aliqð vel detrahere dicti
onib⁹ vt in reliquiæ ⁊ religio: nam cum l ſimplici ſcribã
tur: ſitq; e vocalis correpta natura vſus tñ gr̃a. l. gemi-
nat. Virgili⁹ Troas relliquias danaũ idem relligione
patꝝ. Al Iuuenali Induperator ꝓ imp̱ator dicit̃ Na-
uita pro nauta Mauors ꝑ mars ꝑ epentheſim q̃ eſt poſi
tio quædam in media dc̃õne litteræ vel ſyllabæ frequẽ
tiſſimũ eſt. Detrahit̃ ꝑ ſincopen quæ eſt ablatio de me-
dia dc̃õne lr̃æ vel ſyllabæ vt duxti ꝑ duxiſti Properti
us: et quotiẽs raro duxti ſuſpiria motu Sed iam de po
teſtate litteraꝝ q̃; breuiſſime diſſeram⁹.

¶ De poteſtatib⁹ litterarum.

Litteraꝝ aliæ vocales: aliæ conſonãtes. Vocales
ſunt numero quinq; a. e. i. o. u. Vtimur etiam y græco
rum cauſa noĩm. Et vocales quidem dicunt̃ q ꝑ ſe vo-
ces ꝑficiũt: vel ſine quib⁹ vox litteralis eſſe non poteſt:
vnde ⁊ nomẽ hoc p̃cipue ſibi defendũt Græci q̃; φωνη
εντα απο της φωνης. hoc ẽ a voce noĩauerũt Cete-
ræ eñi quæ cũ his ꝓferunt̃ conſonãtes appellant̃ Dẽs
autẽ apud latinos ſunt ancipites vel liquidæ hoc eſt: q̃
facile mõ ꝓduci mõ corripi poſſint. Sicut etiã apud an

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

tiquiſſimos erāt græcoꝝ añ inuentionē: η. et ω. quibus inuẽtis ε. et. ο: quæ ante ācipites erāt remāſere ꝑpetuo breues cũ eaꝝ ꝓducta loca poſſeſſa ſint a ſupradcis vocalib⁹ ſemꝑ longis

De A vocali

A Vocalis vbiqꝫ ſola lōga eſt: cōſonātib⁹ vero addita anceps ē: vt fama fatigo. cōis ſi muta cũ liqda ſequat̃ vt patres Perſius hos pueris monit⁹ patres infundere lippos Virgili⁹ Relligiōe patꝝ apud græcos quoqꝫ ΔΙΧΡΟΝΟΝ. hoc ē bitēporeũ a. et ĩ hac dcōne troades modo corripit̃ At pcul in ſola ſecrete: troades acta Et troades inuideo mō ꝓducit̃ Perſius nō mihi polydamas ꝛ troades labeonē ꝑtulerit

De E

E apud græcos ſemꝑ breuiat̃. apud nos ꝑ ſe ꝓducit̃ & ſemꝑ aliis iuncta anceps eſt vt legi leges lego In græcis dcōnib⁹ in quib⁹: η. fuerit ſiue illud in. a ſiue in e vertētes mutauerim⁹ ꝓducē ſemꝑ ſole⁹ vt ΘΗΒΗ thebæ ΠΡΙΗΝΗ priene ΜΙΛΗΤΟΣ miletos ΟΜΗΡΟΣ homerus.

De I

I Sola lōga eſt: cōiuncta vero dubia vt audi phylli ſequēte muta cum liqda mō ꝓducit̃ mō corripit̃ vt in hac dcōne vitre⁹ Perſius Turgeſcit vitrea bilis Iuuenalis: vitreo bibit ille priapo et qꝛ ΔΙΧΡΟΝΟΣ ē apud græcos: ideo in dcōnib⁹ græcis variari cōtingit nōnunqꝫ: vt in critic⁹: horacius vt critici dicũt Iuuenal' critice pelluces In maria corripit̃ i penultimũ apud Claudianũ. Maria āgelo viſo ꝛ ſcis mariā Multi ex iuniorib⁹ ꝓduxerũt Mō etiā ꝑ ſimplici mō ꝑ duplici accipit̃: pro ſimplici: qñ ab eo incipit ſyllaba in principio dictionis ſequēte vocali in eadem ſyllaba. vt iuuo Iuppiter vnde et poſitionem facit: ſi antecedens dictio deſinit in conſonantem: pro duplici quando in medio dictionis ab eo incipit ſyllaba poſt vocalem ante ſe poſitam: ſequente quoqꝫ vocali in eadem ſyllaba: ꝑ ſimplici tantũ inuenit̃ in media dcōne. ſꝫ in cōpoſitis tm̃ vt biiugus qdriiug⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

reiicio. Virgiliꝰ Tityre paſcētes a flumīe reiice capel-
las:eſt hic in quinta regiōe Proceleumaticꝰ pro dactilo
poſitꝰ:mihi videt̄ reiicio ⁊ ſubiicio aliquādo ſimplici id
et aliquando duplici ſcribi. ⁊ ꝓpterea ſyllabam variari:
et in ſuperiore exemplo cognoſcit̄ corripuit. Virgiliꝰ:
Idem tn̄ produxit libro xi. Reiiciunt parmas ⁊ equos
ad mœnia vertūt. Ouidiꝰ Reiice libatos illiꝰ ora cibos
Item pedibuſqꝫ rotaꝝ ſubiiciūt lapſus ꝓducte ait Vir
giliꝰ Statius vero correpte ſubiicit gauiſus vlixes Et
quādo i inter vocales clauſa vocalis eſt cum ſyllabæ di
ereſis vt in dcōne naiades. Virgilius. Aegle naiadum
pulcherrima Quibꝰ naiadumqꝫ tener crimīe raptus hy
las. Quāuis hoc ꝓpterea fortaſſe fit ꝙ quadriſyllabum
eſt apud græcos πληιάδεσ pleiades tn̄ per diereſim
pleiades dicimꝰ Ouidiꝰ. pleiades incipiēt humeros re-
leuare paternos Idem iungitur (vt fama eſt) pleiadeſqꝫ
parit. more græcoꝝ qui diereſim faciūt ei diphthongū
et ε in η cōuertūt: vt heſiodus πληϊάδων ἀτλαγε-
νάων ἐπιτελλομενάων

De O

O apud græcos ſemꝑ corripitur. qm̄ ei cōtraria ω
ſemꝑ producit̄: ⁊ vocantis quidem aduerbium ſi
ue exclamātis vox ſemꝑ producitur etiam vocali ſubſe
quēte. Ouidiꝰ. O ego quātum ægi Horatiꝰ. O ego in
fœlix quem tu fugis. Virgiliꝰ. O regina nouam Cor-
ripit̄ tamen in illo virgilii. Te corydon o alexi Addita
aliis dubia eſt: vt Romulꝰ toga: et in his quæ ωμέγα
habuerit apud græcos ſꝑ ꝓducit̄

De V

V nullā ꝑ ſe hꝫ ſignificationē: cū aliis anceps eſt vt
fumꝰ fuga In pricipio dcōnis ſequēte vocali ī ea
dem ſyllaba vim habet ſimplicis cōſonātis vt vetus ve
nus vagus Idem accidit ⁊ cū poſtponit̄ vocali: et cū ꝑ
cedit in medio vt viuus auidꝰ. Item cum in fine eſt vt
ſoluo. voluo volue: hoc ita eſſe inde cognoſcit̄ ꝙ nō ꝑ ſe
ſed vna cū adiuncta vocali vocem perficit. Eſt quando

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

in media dictionum dieresis fit et.v.pro correpta voca
li inuenitur vt apud Horatium. Niueſqꝫ deducunt io
uem nūc mare nunc ſiluæ. Eſt enim dimetrum iambi
cum.cōiunctum pentimemeri heroicæ.⁊ ſtare non poſ
ſet niſi ſiluæ triſyllabum acciperetur. Similiter apud
Catullum quod zonam ſoluit ligatam. Eſt enim inter
endecaſyllabos phaleucios. Ouidius quoqꝫ ſic ait: nunc
quoqꝫ te ſaluo perſoluēda mihi illud quoqꝫ non te fugi
at.u.poſt.q s et g ſequente vocali vim litteræ amittere
vt ſuauis lingua aqua. Nam cum ſyllabam ꝑ ſe nō effi
ciat eſſe vocalis nō poteſt. Cōſona ideo nō erit quia po
ſitionem nō facit vt in aqua Nam breue eſt a quod ꝓ-
duceret̃ ſequentibꝰ q et u.ſi v vocalis eſſet: vocales cor-
reptæ ſingula obtinēt tēpora: ꝓductæ bina. Sꝫ hacte
nꝰ de vocalibꝰ ad alias lrās trāſeaꝰ De ꝯſonātibꝰ

Onſonātium aliæ ſemiuocales: aliæ mutæ. Se
miuocales ſunt ſeptem.f.l.m n r ſ x.q̄uis f muta eſſe po
tius multis rationibꝰ oſtendit̃ Mutæ ſunt nouem.b.c
d g k p q t Ex his k et p quāuis figura ⁊ nomine vide-
ant̃ habere aliquam differētiam.cum c tū eandem tam
in ſono vocum q̄ꝫ in metro continent poteſtatem. Et k
quidem penitꝰ ſuperuacua eſt.nulla enim ratio videtur
cur a.ſequēte k ſcribi debeat Carthago em̄ ⁊ caput ſiue
per c ſiue per k ſcribant̃ nullam faciūt nec in ſono nec ī
poteſtate eiuſdem cōſonātis differētiam. Quare propt̃
nihil aliud videt̃ ſcribenda: niſi vt oſtēdat ſequens v an
te alterā vocalem ī eadem ſyllaba poſitum perdere vim
litteræ in metro qđ ſupradictū eſt. Duplices ſunt.x.⁊ z
nam anteq̄ꝫ eas a græcis acciperemꝰ loco.x c et s pone-
bamꝰ loco vero.z.duo ſſ et.z.quidem ſicut y græcoꝝ no-
minū cauſa vtimur. Ancipites in cōſonātibꝰ vel liqui-
dæ ſunt l et r quæ modo lōgam modo breuem poſt mu
tas poſitæ in eadem dcōne ⁊ diuerſa faciūt ſyllabā His
quidem addūt m et n.qꝛ ipſe quoqꝫ cōmunes faciūt ſyl-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

labas poſt mutas poſitæ: vt apꝺ Ouidium libro.x. Pi
ſcoſamq̄ʒ guidon grauidāq̄ʒ hamathunca metallis: quæ
ſequentibꝰ g et n ꝓduci debuiſſet: niſi eñ liquida eſſet et
mutæ iuncta ſyllabam anteceden̄tem variādi etiam ī di
uerſa dcōne poteſtatē teneret. S in metro apud vetu
ſtiſſimos vim ſuam freq̄uēter amittebat. Virgiliꝰ.xi.
æneid. Ponite ſpes ſibi quiſq̄ʒ ſuas Idem xij. int̄ ſe coij ſ
ſe viros ⁊ decernere ferro. aliqui s liquidis aduumeraſ
ſe tradūt h aſpiratiōis nota eſt ⁊ nihil aliud habet litte
ræ niſi figuram: ⁊ quod in verſu ſcribit̄ inter alias litte
ras. Eſt tñ qñq̄ʒ cōſonans ⁊ poſitionē facit vt apud Vir
gilium. Terga fatigamꝰ haſta Singuli cōſonantes di
midium poſſident temporis duplicibꝰ exceptæ Sʒ iam
de ſyllabis ex quibus pedes cōſtituūtur: in vniuerſum
præcipiamus

De ſyllabis

Syllaba eſt compr̄henſio litteraꝝ ſub vno accētu: et
vno ſpiritu ꝓlata. Dicit̄ autem ἀπὸ τοῦ σύλ
λαμβάνειν. hoc eſt ab acceptiōe litteraꝝ improprie tñ
etiam ſingularum vocaliū ſonos ſyllabas nominamꝰ:
et quæ ſyllabæ ex ſingulis cōſtant lr̄is nō plures ſunt
q̄ʒ ipſe vocales de quibꝰ fiūt: a ſingulis autem incipiens
nō plus: q̄ʒ ad ſex lr̄as aſcendere poteſt ſyllaba in latino
ſermone: vt a abs mars ſtans ſtirps. Omnes autē ſyl
labæ a vocalibꝰ exordium capiūt. Nam quæ p̄cedunt
conſonātes vt tego rego ipſi vocali imputant̄ ſine qua
ſonare nō poſſent: vnde ⁊ conſonātes appellant̄ quæ ſe
quūtur aut antecedēti hærent vocali aut ſequēti ī me
dia dcōne vt in cōparo in p̄cedenti ꝑ ſequēti vocali dat̄.
Syllabæ accidūt quattuor Tenor qui triplex eſt: acu
tus: grauis: circumflexus: Spiritꝰ qui duo ſunt aſper ⁊
leuis Tempꝰ nam omnis ſyllaba: aut longa eſt. aut bre
uis: aut cōmunis Numerꝰ qꝛ ab vna lr̄ā vt dcm̄ eſt ad
ſex p̄t aſcēdere Accidūt item ſyllabæ Ectaſis ⁊ ei con
traria ſyſtole. Et autem ectaſis ſyllabæ ꝯtra naturam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

extenſio Syſtole vero ſyllabæ cõtra naturã correptio
quod nulla ſit additione aut detractiõe litterarum. Et
naturaliter quidem breuis producit vt apud Ouidiũ.
Vitam dederitis in vndis ⁊ vtilis hæ arram ſi dederi-
tis erit. Naturaliter vero lõga corripit apud Virgiliũ
Obſtupui ſteterũtqꝫ comæ Et mr̃i lõga decem tulerũt
faſtidia menſes Syllabaꝝ aliæ primæ aliæ mediæ: aliæ
vltimæ. Et primæ quidem omni partium orõis tam lõ
gæ: qꝫ breues: modis ſeptem cognoſcũtur diphthongo:
poſitiõe: compoſitione: vocali ante alteram vocalem: re
gula exemplo.

De diphthongo.

Diphthongo ſyllaba ſemꝑ longa eſt Corripi inue
nit ſequẽte vecali in cõpoſitione vt apud Virgi-
lium Stipitib⁹ duris agitur ſudib⁹ ve præuſtis. Item
cum in diuerſa dcõne vocalis ſequit. vt inſule ionio in
magno: Et apud homerũ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦ-
σα πολύτροπον fit ⁊ dieresis diphthongi vt Treiſ
ſa pro treſſa Aeneus pro æneus Ouidi⁹ Tercia poſt il
lam ſuſceſſit aenea ꝓles ⁊ in gt̃is primæ declinatiõis vt
aulai pictai ꝑ aulæ ⁊ pictæ: animai: aquai: terrai: ꝑ ani
mæ: aquæ: terræ apud Lucretiũ. Sed hæc prius anno
tauim⁹ Quattuor vero ſunt diphthongi æ œ au eu vt
Aeneas pœna audio eurus: ei: qꝫ in græcis dcõnib⁹ de
prehẽndit vt orphei calliopeia: lino formoſus apollo: et
ẏi vt arpyia vna eñ eſt ex his diphthõgis quas impro
prias græci habent

De poſitione

Poſititio ſyllabam ſemꝑ extẽdit. Et autẽ poſitio
cum vocalem correptam. aut duæ cõſonantes ſe
quuntur aut vna duplex: vt arma axis: mezẽtius: aut al
tera cõſonãs ⁊ altera vocalis loco cõſonãtis poſita: vt
at iuno æternũ: at venus obſcuro Tam eñ in diuerſa
dcõne qꝫ in eadem ſequẽtes cõſonãtes poſitionem faci-
unt. Et dcõ in vocalem breuem deſinẽs ſequentib⁹ dua
bus cõſonãtib⁹ ſæpe produci cõſueuit Vt apud Vir-

gilium. Fonteſqꝫ fluuioſqꝫ voco Terraſqꝫ tractuſqꝫ ma ris Tribulaqꝫ trabæqꝫ. Iuuenalis Sillus ⁊ acre ma/ lum ſæpe ſtillātis ocelli Homerus Δῶ τῶ τε πρῶ τῶ τε φεροῦσά τε δυνάμενη. Dotoqꝫ protoqꝫ pherusa qꝫ dynameneqꝫ

De compoſitione

COmpoſitione cognoſcitur prima ſyllaba: vt ſi ne ſcias pi: quāta ſit in dcōne pias ex impius compo ſito cognoſcis: ſꝫ in compoſitis ſyllabæ quātitatē accen tus præcipue demōſtrat: amat eñi ſi componit̃ cum ad adamat media correpta ꝓfertur. ſoſor ſi componat̃ cū con media ꝓducta cōſolor enūciat̃. In compoſitis ſylla ba tanta eſt quāta fuerit in ſimplicibꝰ. Cōtra tñ eſt in nō nullis vt nu. in nubo longa eſt Ouidius. Si qua vo les apte nubere nube pari Corripit̃ in his innuba et ꝓ nuba. Ouidiꝰ. Territa ſorte dei per opacas innuba ſil uas. Virgiliꝰ. Prima ⁊ tellus ⁊ pronuba Iuno in cō nubium variatur nu. Virgi. Per cōnubia noſtra per inceptos hymeneos Idem Ne pete cōnubijs natam ſo ciare latis In iuro in lōga eſt: in deiero ⁊ peiero breuis Di producit̃ in dico. Corripit̃ in his cauſidicꝰ: falſidicꝰ maledicꝰ Incognitus quomodo ⁊ agnitꝰ penultima bre uis eſt Notat̃ ⁊ ſemiſopitꝰ Ouidius. Thesea p̄ſumit ſemiſopita manus. Idem Dum petis amplexus ſopita qꝫ brachia iactans. Cōtra in ambiens participio penul tima producitur cum in eius ſimplici prima corripiat̃.

De præpoſitione.

PRæpoſitio ipſa quanta per ſe fuerit tanta etiam in compoſitione eſſe ſolet. E ſemper producitur vt euado. Virgiliꝰ. Euado ad ſummi faſtigia culminis De ꝓducit̃ vt depono: deduco: decipio. Lucanꝰ Vanum depone timorem. Papinius. Sed tota iuuenem de/ ducit troia. Ouidius. Decipior prudens artis ab arte mea Corripitur ſi componatur cum dcōne incipiēte a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

vocali vt dehiſco Virgiliꝰ Volumeꝗ dehiſcat. Lucanꝰ
Si terra dehiſcat Præ quoꝗ producit̃ ſemꝑ niſi voca
lis ſequat̃ vt ſudibuſue ꝑ̃uſtis. In his quæ cõpoſita nõ
ſunt ⁊ diphthongũ non habẽt: plærũꝗ corripit̃ vt pre/
cium Precor. preces. premo. prehẽdo. Se quoꝗ produ
citur vt ſeparo: ſepono: ſeduco. Oui. Separat aonios
attes phocis ab aruis Tibullus Nũc indue veſtem ſe/
poſitã Perſius paulum a turba seductior: audi ſi voca
lis ſequit̃ de ⁊ ſe breuiari compertũ eſt vt in dcõnibꝰ: de
hinc. deorſum. ſeorſum. Dij etiam ꝓducit̃ vt diduco. di
uido: diripio. diligo. in diſertꝰ ⁊ dirimo corripit̃ Ouidiꝰ
Tulit arma diſertꝰ Virgiliꝰ. Dixitꝗ ⁊ prelia voce di/
remit. Ab ſi componat̃ cum dcõne incipiẽte a vocali ſꝑ
breuis eſt vt abigo: abeo: ſi vero cum dcõne incipiẽte a
cõſonante ꝓducit̃ vt abnuo: abrumpo. Ad breuis eſt ſe
quẽte vocali vt adigo Papinius. Bis adactum legibꝰ
hiſtrum: ſequẽte conſonãte ꝓducit manifeſtum eſt ⁊ in
eam verti ſolere a qua dcõ inchoat cum qua cõponit̃: vt
ex ad ⁊ nuo fit annuo: ex ad et ligo alligo Al quoꝗ ſem
per longa ẽ in cõpoſitionea mitto. Virgiliꝰ. Amiſſos
longo ſocios ſermone requirũt. Ob ⁊ in in cõpoſitione
ſequẽte vocali corripit̃ vt oberro: obumbro: obedo. De/
niꝗ. ad. in. ſub ob ꝯpoſitæ cũ eo ſemꝑ breuiant̃: vt adeo
abeo. obeo. ineo. ſubeo Cum iacio vero. autem triſyllabũ
faciũt vt adicio: initio: ſubicio: obicio: ⁊ indifferẽtes ſũt
aut tetraſyllabũ ⁊ ꝓducunt̃: vt adijcio: inijcio. ſubijcio
obijcio Re corripit̃ vt repono: r̃duco notat refert nam
pro repſento: reſpõdeo: reporto corripit̃. Virgiliꝰ Qui
te tantũ ore referret Idem Talia voce refert cum ſig/
nat intereſt vel diſtãtia eſt: producit̃ Iuuenalis. Quid
refert dictis. ignoſcat mutiꝰ an nõ: indifferẽs eſt in reij
cio. Virgiliꝰ Reijciũt parmas: ⁊ tityre paſcentes a flu
mine reijce capellas hic corripitur re. eſt enim proceleu
maticus. Huiꝰ autem varietatis ea ratio veriſſima eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

ꝙ ſicut diximus modo triiyllabum reicio eſt modo qua
driſyllabum ⁊ duo ij in vnum abeunt productum Sta
tius quoq; corripuit Tela manu reicit:in reppuli: ret-
tuli:repperi:cõſonantes geminãtur ideo producitur re
Auſoni⁹ autem re in repperit ⁊ p geminãdo produxit:
et detrahẽdo corripuit in hoc tetraſticho .Qui laqueum
collo nectabat repperit aurum Theſauriq; loco depo-
ſuit laqueum At qui cõdiderat poſtq̃ non repperit au
rum Aptauit collo quem reprit laqueum Pro natu-
raliter extenditur vt produco.proueho:profero Fallit ĩ
multis:vt in procella:profugus.profundus.profundo.
Ouidius.Has lachrymas ſemperq; habeo ſemperq; p-
fundo profuſus.Item procuro Ouidi⁹ Riſit:et his in-
quit facto facito mea tæla procures:pceſſus:pronepos
proteruus:profanum:propero:profecto:profiteor:pro-
feſſus: propheta: proficiſcor:profectus pro corripiunt.
Iuuenalis tum inquit Profectura domo In proficio
et eius participio profectur⁹ producitur Ouidi⁹ Non
profecturis littora bobus aras: breuiatur ſi cum dcõne
cõponitur:quæ a vocali incipiat.in proiicio extendi ſo
let ratione qua dixi Hora: piicit ampullas.

De vocali ante vocalem

Vocalis ante vocalem in primis ſyllabis:et in la-
tinis dictionib⁹ ſemper corripitur vt deus: meus luo:
producitꝰ in fio: ſed dũtaxat biſyllabo. Item in dius.añ
Uirgilius Dia camilla Perſius. Quid dia poemata
narrent:ſ; eſt græca præpoſitio:nam homerus ait Δι
οσ αχιλεύσ heros et eos pro aurora producũt pri-
mam quoniam græca ſunt nomĩa ⁊ ſic ſcribũtur ἥρῶ
ηρωσ dicitꝰ tñ εωσ vnde eous quãdoq; prima correpta
Uirgi.primo.Surgebat eoo.

De deriuatione.

DEriuatione cognoſcitꝰ prima ſyllaba quando deri
uatum primatiui naturam ſapit vt amabilis primã cor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

ripit quoniã ab amo eſt cuiꝰ prima breuiatꝛ Clamãs ve
ro ꝓducit. nam in clamo vñ eſt ꝓducitꝛ. Sꝫ vt ſyllabæ
quãtitas cognoſci ĩ deriuatiuis poſſit a quibꝰ veniant
primatiuis aĩaduertendũ eſt: in plurimis eñ ĩperiti fal
lantꝛ. Et deriuata quidẽ multa ſunt q̃ primatiuoꝝ q̃ti
tatẽ nõ ſeruãt: lego. ſedeo. voco. rego. primã correptam
hñt ĩ leges: ſedes voces. reges. ꝓducta eſt q̃uis dubita
ri ſæpe pt noĩa ne a v̱bis: an a noĩbus v̱ba deriuentꝛ: qđ
ipaꝫ ſignificationẽ ⁊ reꝝ naturã rimãtibꝰ facile erit ꝯp̃
hẽdere Nõ eñ dicẽ poſſumꝰ rego niſi prius ſit q̃ regat:
nec ſedeo niſi ſedes fuerit: aut ſocꝰ vbi ſedeas Vires q̊ꝫ
cũ primitiuo nõ cõuenit ſed tñ a vireo deſcẽdere certũ ẽ
Item q̃ ſequũtur a ſuis diſſentiũt primitiuis: ſtaturꝰ a
ſtatꝰ Lucanꝰ Et ſtatura redit Idẽ his aſcripſit aq̃s q̊ꝝ
ſtata tpa flatꝰ Iocũdꝰ a ioco: ſecius a ſecꝰ Vir. Nõ ſecꝰ
ac iuſſi faciunt Idem nõ ſecius ac rotat euſem Tegula
a tego Lucanꝰ. Paſſus ſicanio tegiꝛ q̃ carbo ſepulchro
Iuuenal'. Quẽ tegula ſola tenetꝛ Latꝛna a lateo. Mar.
Dux latꝛna viæ clauſis fetor aurea flãmas Luca. Quis
latet hic ſupeꝝ Regula a rego. Virgi. Ille regit dictis
aĩos hora Regula peccatis q̃ penas irroget æq̃s Dicax
a dico Idẽ Qui captat riſus hoĩm famãq́ꝫ dicacis Qui.
Dicit pyerides Lucerna a luceo. Iuue. Venuſina dig̃
lucerna. Ariſta ab areo Feral' a fero Vir ⁊ ferales añ
cupreſſos Nam feralis dies erat q̃ ſacra mortuoꝝ cæle
brabantꝛ ſic dictꝰ a ferẽdis ĩ ſepulchra epulis autor Var
ro. Multa p̃terea deriuata cõperies: q̃ primitiuoꝝ ſuoꝝ
quãtitatẽ nõ retinẽt ſed de his ꝑticulares regule tradẽ
tur inferiꝰ Accidit Itẽ ſed nõ niſi. rariſſime vt mutatis
primitiui in deriuatiuo lrĩs: quãtitas q̊ꝫ ſyllabæ variatꝛ
Mo in moueo: corripitur: ꝓducitꝛ in mobilis qm̃ poſt o
nõ u. ſed b. ſequitꝛ.

¶ De regula

Regula cognoſcitur hoc pacto. Omne præteritũ
biſyllabum primã ꝓducit. vt legi. vidi præter hæc

pauca:bibi:fidi:ſcidi:tuli:dedi:ſteti:et vocalem añ voca
lem habentia vt fui:nui:rui:cum ſuis cōpoſitis:infidi q̄
dem a findo primā corripi ex compoſit o deriuato ꝯgno
ſcit:nam in quadrifidus penultima corripit Vir. Qua
drifidā quercū· Geminata p̄terita primā corripiunt vt
pepuli:fefelli:momordi:pepēdi Alioꝝ preteritoꝝ tanta
eſt prima ſyllaba quāta in eoꝝ prima poſitiōe fuerit vt
in amaui a breuiat qm̄ in amo breuis eſt:fallit in his re
gula:genui:ꝑfui:coegi:nec mirum q2 prime poſitionis
ſue litteraturā nō ſeruāt:reppuli:repperi: rettuli gemi
nāt cōſonantē cauſa ꝟſus vt dcm̄ eſt:ſimplici tñ ſcribi
deberēt:vñ in repert⁹ ⁊ repulſa qm̄.p.nō duplicāt re bre
uis eſt. Suplatiua biſyllaba primā producūt vt luſum
hora:luſura ⁊ mœcenas:notāter quitū a queo ſ3 h⁹ exē-
plū vix inuenies:itū ab eo: hoc ex deriuato compoſito i
telligit primā corripe. Oui. Sol addit⁹ quam q̄ris ait:ſi
tum a ſino:vñ obſit⁹:pauꝑtas obſita pānis:datum a do
ſtatum a ſto:rutū a ruo vñ dirut⁹. Oui. Diruta marte
ruo:ratum a reor. Virgi⁹. Nos abiiſſe rati: litū a lino
hinc oblit⁹. Ouidi⁹ Oblit⁹ a dñi cæde libell⁹ erit:citū a
cieo es Nam a cio cis quartæ cōiugationis ꝓducit Lu
can⁹ Stratiſq3 excita iuuētus Illa p̄terea generalis re
gula eſt:tantā eſſe primā ſyllabā in omni p̄terito ꝑfecto
et pl⁹q̄ꝑfcō· ⁊ in vno futuro modi tm̄ coniūctiui:quan
ta fuerit in p̄terito indicatiui:cætera tpa rōnem ſequū
tur pñtis indicatiui niſi forte litteraturā mutēt: æni⁹
detur:in quibus de ꝓducit cum prima in do breuiet qm̄
mutatio litteraꝝ facta eſt Participiū p̄teriti tpis et fu
turi in rus:ſupini regulam ſequātur p̄ter ambit⁹.a.um
Nam cōtra primitiui naturā penultimā extenſam h3.
Ouidi⁹ Juſſit ⁊ ābitæ circūdare littora terræ Ambi-
ter ſubſtantiuā correptā Lucan⁹ Aætaliſq3 ambiter vr
bi. Verbalia ⁊ quicq̄d a ſupino eſt rōni cōſentit ſupini
Pñtis ꝑticipiū futuri i dus ⁊ gerūdia cū pñti ꝯgruūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Exemplo cognoſcit̄ prima ſyllaba quotiens ad ap-
probati alicuiꝰ poetæ cōfugimꝰ auctoritatē: vt ſi
dubitet quiſpiā quanta ſit ti:in titꝰ ex illo ennei ꝟſu bre
uiari ꝑcipiet. O tite tute tati tibi quāta tyrāne tuliſti:
Jtem ex illo Mar: Cogit me titꝰ actitare cauſas:ē eñi
endecaſyllabꝰ phaleutiꝰ conſtās. ex ſpōdeo dactilo ⁊ tri
bꝰ trocheis Jn omnibꝰ autem dcōnibꝰ poetaꝝ vſus req-
rendꝰ eſt. ⁊ ꝓpterea legēdi ſunt oēs:ſ; in primis optimi
et ꝓbatiſſimi. vt Virgi. Ouidiꝰ. Lucanꝰ Papi. Silli:
coꝝ autem ꝟſus memoriæ cōmendādi q̄; plurimi:ſic fi-
et vt ne ipſis quidem regulis opꝰ futuꝝ ſit:quibꝰ tñ oīa
cōplecti pene infinitū eſſet:nūc quo mō mediæ ſyllabæ
cognoſci poſſint diſſerendum eſt

De medijs ſyllabis cognoſcēdis.

Mediæ quidem ſyllabæ ſūt q̄cūq; inter primā ⁊ vl
timā fuerint: vt in triſyllabis ⁊ tetraſyllabis ac etiā po
liſyllabis dcōnibus: ⁊ ſi raro inuenies q̄ plures ſex ſylla
bas habeat ⁊ verſum heroicū ingrediat̄ Ouidiꝰ in pēta
metro heptaſyllabū poſuit:īſatiabilibꝰ corꝑe rixa lupis
Sex aūt modis mediæ ſyllabæ cognoſci pñt: poſitiōe:
diphthongo: vocali añ alterā vocalem:accētu:regula:et
exēplo. Poſitiōe vt capillꝰ metellus Diphthōgo vt ce-
raunia. comædia:tragœdia Vocali añ vocalem media
ſyllaba vt prima ī latinis dcōnibꝰ:ſemꝑ corripit: vt glía
filiꝰ Notant̄ hi gtī vnīꝰ:ipſiꝰ. nulliꝰ. in q̄bꝰ i vocalis añ
v mō lōga modo breuis ē Jn alius: ⁊ ſoliꝰ ſemꝑ ꝓducit̄:ī
alteriꝰ ſemꝑ breuiat̄. Gtī item quintæ declinatiōis. e. pu
ram ꝓducūt vt ſpei rei. diei Statius in lyciꝰ i añ e ꝓdu
ctū ꝓtulit dicēs Templa lycie dabis x thebaidos Græ-
ca αιοσ a noībꝰ in. ħ. veniētia apud latinos æ diph. ha
bent vt a θαηβαιοσ ιΔη ιΔαιοσ κυρινη κυρηναι
οσ. et ſimilia hoc eſt a thebæ thebæus. ab ida idæus: a
cyrene cyrenæus Jtē cū ει. diphthō. apud græcos ante
os fuerit. α. vel. οη mō in e. mō in i longū a nr̄is Couer

tiꝛ in e longū vt σπονδεῖοσ Spōdeus ἀλφειόσ
Alphæus ἀχίλεοσ achylleus καλλιόπεια μεδεία
πλατεία δηιόπεια. Calliopeia. medea. platea. deio-
peia In i longum. vt λαγγεία ἀργεῖα λαμπεία
νικομεδεια θαλεία. Langia. argia. lāpa. nicomedia
thalia Nō aūt Virgi. Qui tela typhœa temnis corre
ptū ptulit: doricū ē dores. η. ει diphtōgo. ι detrahē ſolēt
Chorea. nemea. malea mō pductā mō correptā penulti
mā hn̄t: tū græce eſt χορεῖα νεμεῖα μαλεία. Vir-
gili⁹ Pars pedib⁹ choreas plaudūt Idem Maleæq; ſeq-
cib⁹ vndis. Luca. Lōge fluct⁹ donare maleæ Idē nemei
pectora mōſtri. Mar. Nō marathon taurū. nemeæ frō
doſa leonē. Accent⁹ ſyllabaꝝ mediaꝝ quātitatē pcipue
indicat: eſt aūt accētus qſi accātus dictus. eo q a vocis
cantilenā nos faciat ſyllabas cognoſcē. ſ; duo tm̄ ne-
ceſſarij ad hoc ſunt Corrept⁹ qui ē quotiēs ſine vlla mo
ra medias ſyllabas nūciem⁹: vt Romul⁹: tabula: pocu
lum: pductus vero quotiēs medias ſyllabas aliq̄ mora
voc; exprimim⁹: vt fortuna natura Hic autem conſide
raꝛ in dcōnib⁹ triſyllabis: tetraſyllabis: ⁊ poliſyllabis:
vt ſi q̄raꝛ amiciſſimoꝝ quib⁹ ſyllabis cōſtet: primā etiā;
breuem dicim⁹: exemplo vt amicū dilexit amic⁹ ſecūdā
longā inuenim⁹: accētu: terciā poſitiōe: quartā breuē ac
cētu qꝛ cū dicim⁹ amiciſſimoꝝ penultimā ſine vlla mo-
ra enūciam⁹: quintā longā. accētu. vltima quāta ſit re-
gulis colligiꝛ de vltimaꝝ quātitate. Regulæ quib⁹ me-
diæ ſyllabæ cognoſci poſſint inferi⁹ tradenꝛ Illa tn̄ ge-
neralis regula ē Supina oīa triſyllaba q̄ a pterito for-
manꝛ mutatiōe. vi. in tū. ſi mō nihil addaꝛ aut detrahaꝛ
penultimā pducē vt mādaui mādatum: audiui auditū
Idem in biſyllabis formaꝛ Exēplo dephēndiꝛ media ſyl
laba quando ad pbati alicui⁹ poetæ decurriꝛ autoritatē
Nūc de cremēto dicendū eſt. Crementū in noīb⁹ fieri
dicim⁹: cū recti a ſuis obliq̄s ſyllaba aut ſyllabis ſupanꝛ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

In ꝟbis artem quom principalia a reliqs q̄ ex ſe gignū
tur ꝑſonis ⁊.tꝑibꝰ vincunt. A E O in omni cremento
noīs ꝓduci īueniunt: vt dn̄abꝰ: dn̄aꝝ: dieꝝ: diebꝰ ambo-
rū ambobꝰ i et v ſemꝑ corripiūt: vt tribꝰ. manibꝰ: tribu
bus verubꝰ: A incremēto oīm verboꝝ ſemꝑ longant vt
amamꝰ: amabis: amabam. amabas. bat. amabo. bis. bit:
amamur: amabamur: amaris: amare Notat: do cū ſuis
cōpoſitis primæ cōiugationis tm̄: vt circūdo: venūdo. ī
quibꝰ a corripit vt damꝰ: circūdamꝰ: venūdamꝰ: E ſem
per ꝓducit niſi r ſequat. vt monemꝰ: monebamꝰ: mone
bimꝰ: ⁊ ſequēte quidem r: pn̄s indicatiui ꝟboꝝ ſecundæ
cōiugatiōis: ac prima tꝑa optatiui modi ⁊ cōiunctiui tā
actiui q̄ꝫ paſſiui ꝟbi cuiuſcūqꝫ cōiuga. Item īfinitiua ſe
cūdæ e ꝓducūt vt doceris: docerē. doceret: moneris mo-
nerē monerer: amareris. amarere. audireris: audirere:
docere: Reliq̄ vero tꝑa corripiūt vt monueramꝰ. tis: a-
maberis: amabere: doceberis docebere I ſemꝑ corripit vt
legimꝰ: in pn̄ti indicatiui q̄rtæ ꝯiuga. ⁊ ab eo deſcēdenti
bꝰ ſemꝑ ꝓducit m et r. ſequētibꝰ vt audimꝰ. audire. audi
rem: audirer In p̄teritis oīm cōiugationū i añ m breui
atur. vt legimꝰ: vidimꝰ: muniuimꝰ: q̄d vt ſeruet in p̄te-
rito ꝟbi audio cum aliter corripi nō poſſit ſyncopa fit.
vt audijt: audierā: audierim: audiero: dicit ꝓ audiuit:
audiuerā: audiuerim: audiuero O in qualibet cōiugatio
ne ſemꝑ producit vt amatote: legitote: docetote: audito
te In ꝟbis ſum ⁊ volo eoꝝūqꝫ cōpoſitis vt nolo. adſum
I ſꝑ extēdit vt velimꝰ nolumꝰ: adſimꝰ U in eiſdē ꝟbis
ſꝑ corripit vt volumꝰ: ſumꝰ. adſumꝰ. Hactenꝰ de pedibꝰ
ꝟſus hexametri ⁊ pētametri de ſcādēdi rōe de his q̄ acci
dūt metro de q̄ꝫtitate primaꝝ ac mediaꝝ. ſyll'aꝝ: ſatꝫ mi
P. Paule ī vniūſū arbitror dc̄m: Sup ē vt q̄ via ꝟſꝰ
ipſi hexamet ⁊ pētamet ꝯſtitui ſolēt patefaciaꝰ: ſil' ⁊ ali
q̄d q̄d ad carmīs heroici ⁊ elegiaci legē ⁊ varietatē ꝑti-
neat leuit attingaꝰ Et poſtreᵒ de q̄ꝫtitate oīm ſyll'aꝝ ge
naratim regl'as ſubijciaꝰ

De hexametro v̾ſu cōſtituēdo

VErſus hexamet̾ ſiue heroicꝰ ſic cōſtituit̾ ſex regiōi
bꝰ quas obtinet dactylꝰ Spōdeuſq̄ȝ pedes recipit: ſed da
ctylꝰ per raro ⁊ nō niſi ornandi poematis grā quintā re
gionē ſuam ſpōdeo cōcedit Spōdeꝰ in poſtrema ſyllaba
nunq̄ȝ dactylū̄ cōſidere patit̾. in reliq̄s regionibꝰ dacty-
lus ⁊ ſpondeus ſiue vlla int̾ ſe diſcretiōe variant̾: q̄ȝuis
ſpōdeus ī tercia meliꝰ pentimemeres q̄ȝ dactylꝰ diuidat
A xij ſyllabis in ſeptē ⁊ decē extendit̾: vltra nō pt: hyp-
metris exceptis: quoꝝ abū̄dantiā ſequētes v̾ſus excipi
unt: facta in ſcandendo echlipſi vel ſynalepha. Scādū̄t
ergo v̾ſus hexametri ſexies: ita vt in primis ſedibus da
ctylꝰ ⁊ ſpōdeus ꝓmiſcue ponant̾: in quīta ferme ſemper
dactylꝰ: in ſexta ſꝑ ſpōdeus collocet̾ vel trocheus. Et ſi-
cut diximꝰ in oībꝰ metris poſtrema ē indifferēs: q̄dā vo
lū̄t etiā tribracho eſſe ī hoc v̾ſu locū̄. Et frequēter ī ter-
cio inueniri Ut apud Uirgiliū̄ Si pereo manibꝰ hoīm
periiſſe iuuabit. Itē noſtroꝝ obruimur oriturq̄ȝ miſer-
rima cædes: ⁊ apud Lucanꝰ Aethiopum t̾ris alieno gur
gite cāpos: ſȝ ſi finales ſyllabæ natura breues in princi
pio pedis ꝓduci pn̄t. q̄ꝺ Seruio grāmatico hōrato pla
cuit: dactylꝰ erit nō tribrachꝰ. nam ⁊ Luca. Natura cor
reptā in principio pedis ꝓduxit. Dum ſanguis inerat
dū̄ vis materna pægi

De pentametro.

VErſus pentamet̾ cōſtat duabꝰ ſemiquinariis id ē
poſterior coma duos dactylos habeat ⁊ ſemipedē
prior duos: vel ābos ſpōdeos vel mixtos ⁊ ſibi inuicē ce
dētes ꝓut ſeſe obtulerint ac ſemipedē ſic Et teneat cul
ti iugera magna ſoli Et tene: at cul: ti iu: gera mag: na
ſoli: Quidā vero ſic diſtingū̄t ſcandentes: vt in primis
duabꝰ regionibꝰ dactylꝰ ⁊ ſpōdeus indifferēter locētur ī
tercia ſemꝑ ſpōdeus: q̄ꝺ ſi priorē ſyllabam memorati pe
dis breuem inueneris ꝑ lōga poſitam ſcito rōnes eſſe
q̄r ꝑȝ illic orōnis finit: vt apud Ouidiū̄. Et q̄ tu biber̾

hac ego p̲te bibam: ſic enim ſcādit Et q̄: tu bibe: ris hac: ego par: te bibam: qđ ſi ita ſequit iambū in ꝟſu pētametro inueniri nunq̄ poſſe: duob⁹ autem anapeſtus finit. Quidam tribrachum quintam regionem nōnunq̄ occupare vt vix priam⁹ tanti totaq̄ troia fuit. ſ3 ſi vltima q̄ prius dixim⁹ in omni metro indifferēs eſt nō erit tribrachus ſed anapeſtus.

De verſu heroico.

Verſum heroicū pythio oraculo nos debere: ⁊ ante troianū bellum cepiſſe in naturali hiſtoria Pli. autor eſt: proſa orō cōdita nōdum fuerat: Cadm⁹ pherecides: ſyrus ⁊ hecateus: cæter̄ omnib⁹ poetices partib⁹ ſeruatis metrum primi ſoluerūt Qui deinde poſt illos fuere ſemp̲ aliq̄d adimētes ad eum quo nūc vtimur modum pedeſtrem orationē ꝉ qui abſq̄ metro eſt veluti ab excelſiore loco in planum delapſa deduxerūt Diuerſis autē nomib⁹ verſus heroicus appellat: ſenarius vꝉ hexamet a numero pedum: ſex eñ recipit Heroic⁹ q̄ heroum hoc eſt viroꝝ fortiū ac ſemideoꝝ res geſtæ hoc verſu deſcribant Nam ⁊ hora ait Res geſtæ regū ducumq̄ ⁊ triſtia bella quo ſcribi poſſent numero mōſtrauit. Homerus Ille autem ꝓprie heroicus noīat in cui⁹ priore loco ſpōdeus ponit: ⁊ in quarto ⁊ in ſexto vt apud Virgili: Defeciſſe videt ſua nūc ꝓmiſſa repoſci Pythium ꝓpterea cognominatū exiſtimāt: q̄ cum Apollo pythona delphis in matris vltionē necaſſet: Accolæ carmen heroicum initio ſex ſpōdeis texuerūt deinde ſoluta altera ſyllaba ſine damno tp̲is dactylum recipit: verior opinio ē metrum heroicum Apollinis oraculo fuiſſe cælebratū. et ex hoc pythij nomen ſortitū Idem verſus ⁊ bucolic⁹ nominat quotiēs in quāta regione dactylus ſumēs p̲tem orōnis inuenit: qđ Theocri. fere ſp̲: vt ορχεται βουκολικᾶσ μῶσαι φιλαί ἀρχεταί ἀειδασ. Virgili⁹. Nō niſi per raro fuauit: vt nos patrie fines

et dulcia luimꝰ arua: nos patriam fugimus tu tityꝛe len
tus in vmbꝛa. Dactylicꝰ verſus eſt eſt cum vltimo exce
pto dactylos oēs hꝫ. vt apud Homerum βῆ δεδιά
πρῶμαχων κεκόρυθμενόσ αἰθόπι γαλκῶ. Et
apud Virgiliū Pandit̄ intēa domꝰ omnipotētis olym
phi. Et dactylo quidem vtimur cum impetū ⁊ maioꝛeꝫ
rei vehemētiam ſignificare volumꝰ: qđ homerꝰ facit fre
quētiſſime vt cum ait νοῦσον ἀναστρα τὸν ὦρσε
κακήν ὀλέκοντο δελαοί. Virgiliꝰ Quoqꝫ curren
tem equū ⁊ alterno crurū replicatu terrā crebꝛo pulſā
tem deſcribens Hūc vſurpare ꝟſum ſolet vt Quadꝛu
pedante putrem ſonitu quatit vngula campum: ⁊ tre/
mit oē ſolū: ſonitu nimioqꝫ reſultat ⁊ ꝗuis hoꝛribili cir
cūdat̄ vngula nymbo: pulueris: huōi autem ꝟſus ſono
ri appellant̄ qm̄ crepitāt ⁊ ſunt ꝓnūciatiōe fragoſa at/
qꝫ exultātes quales materia ipſa poſtulat Quibꝰ itē ni
mium quemuis ſtrepitum aut ſonitum murmur ve de
ſcribimꝰ. e. lrām et v et o et t frequenter inſerimꝰ: vt at
tuba terribilem ſonitū ꝓcul ære canoꝛo increpuit Itē
inde vbi clara dedit ſonitū tuba: finibꝰ omnes haut mo/
ra ſiluere ſuis. Ferit æthera clamoꝛ Nauticus. Dant
ſtrepitum mōtes toto tonat æthere vaſtas inuoluens
ſonitet tremeſcā ꝑ auia voces Item Olli ꝑ galeam fixo
ſtetit haſta cerebꝛo Et reſpōſa ſimul: ⁊ gemitu nemus
omne remugit Itē toꝛua mimalloneis inflat̄ tibia bom
bis: ſꝫ tales ꝟſus quī volubilem ⁊ cohærētem cōtinuāt
dictionē etiam teretes appellant̄ Spondaicꝰ verſus ē
vel moloſſicꝰ: cum ſpondei omnes occupāt regiōes vna
excepta vt luctātes vētos tēpeſtateſqꝫ ſonoꝛas Hoc ꝟ
ſu tūc præcipue vtimur cum graues ꝑſonas ⁊ ætate ꝓ
uectas loquētes inducimꝰ vt Diomedē Virgiliꝰ Lati/
noꝝ legato reſpōdent O foꝛtunate gentes ſaturnia re
gna Antiqui Auſonij rei tarditati atꝫ difficultati ⁊ ad
mirationi exprimēdæ plurimū cōuenit vt apud Vir/

gilium. Qui de fabris vulcani ſic loquitur. Illi inter ſe
multa vi brachia tollūt ⁊ Dido ſic ad Aeneam inquit
admirans Tu ne ille Aeneas quem dardanio anchiſe
Languidæ præterea res cōmode hoc metro enarrātur
vt inuadūt vrbem ſomno vinoqꝫ ſepultam. Item et lu
nam in nymbo nox intempeſta tenebat. Quæ poemati
heroicis verſibꝰ contexto grām ⁊ ſplendorē afferāt

Multa ſunt quæ poemati heroicis verſibus cōtex
to gratiam ⁊ ſplendorem afferūt Sed illud in pri
mis ſi duo vel tres aut etiam plures verſus nexu orati
onis ⁊ cōtextu veluti catena quadam inter ſe cōnectan
tur ſic Eſt in ſeceſſu longo locus: inſula portum Effi
cit obiectu laterum: quibꝰ omnis ab alto Frangit̃ inqꝫ ſi
nꝰ ſcindit ſeſe vnda reductos Delectat plurimū: Ana
diploſis. cum vltima prioris ꝟſus dcō inſequētis prin
cipio iteratur vt ſequit̃ pulcherrimꝰ aſtur Aſtur equo
fidens ⁊ ardentia lumina fruſtra Lumīa: nam teneras
arcebāt vincula palmas Verbi in principio verſus po
ſiti in eiuſdem fine cōcinna eſt ⁊ elegans repetitio vt
Multa ſuꝑ priamo rogitans ſuꝑ hectore multa: ⁊ ante
etiam ſceptrū dictæi regis ⁊ ante Item relatio eiuſdē
verbi: aut ſiīis per principia verſuū plurimoꝝ vt nate
meæ vires: mea magna potētia ſolꝰ Nate patris ſum
mi qui tæla typhæia tēnis: ⁊ ſpes tu nūc vna ſenectæ
Tu reges miſeræ: decꝰ iperiūqꝫ latini. Te penes Pul
chrum eſt nōnunqꝫ homæoteleuton in ꝟbis ꝓcipue ſub
iunctiuis vt Rite ſecundarēt viſus omnemqꝫ leuarēt
et illum ⁊ labentem teucri ⁊ riſere natātem. Similiter
ſemihomæoptoton vt ſenſit Neptunꝰ ⁊ imis ſtagna re
fuſa vadis Cōmendant̃ quādoqꝫ etiam illi ꝟſus quorū
ſimiles ſunt exitꝰ: vt flāma media ipſa tenebat ingentē
et ſumma teucros ex arce vocabat Verſus quoqꝫ īter
iectꝰ decorem affert: vt ille ſimul manibꝰ tentat diuidere
nodos ꝓfuſus ſanie vittas atroqꝫ veneno Clamores ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

mul horrẽdos ad ſidera tollit. medio ſublato integer ĩ re
liqs ſenſus manebit. Cõuenit cõcitationi eiuſdẽ dcõis
in eodẽ verſu ſine aliq̃ dilatione gemĩato vt Me me ad
ſum q̃ feci in me cõuertite ferꝛ o Rutuli Frequẽs vo
caliũ ꝯcurſus pleniorẽ ſæpe ⁊ grauiorẽ efficit ꝟſum: ei
qꝫ elegãtiæ adijcit plurimũ pſertim ſi eiuſmodi res fue
rit vt hiatu quodã orõnis ad eã exprimẽdã opꝰ ſit Uir
de Polyphemo Monſtꝛ horrendũ informæ ingẽs cui
lumẽ ademptũ Illuſtrat nõ nihil poema adiectio repe
tẽs cũ ab ea orõne q̃ ſenſus ſupior termĩat inferior inci
pit: ac deinceps q̃ſi p gradus idem dicẽdi ordo ſeruat vt
Torua leena lupũ ſequit: lupꝰ ipſe capellã: Florentẽ cy
thiſũ ſequit laſciua capella Te corydon o Alexi Dui.
Mars videt hãc viſamqꝫ cupit: potiturqꝫ cupita Illud
quoqꝫ nõ diſplicet cũ ſingulis noibꝰ epitheta ꝯiũcta ſũt
Merſa nauis peligna cohors feſtĩa virꝫ vis Item cũ ca
ſuũ varietate orõ diſtinguit vt littora littoribus cõtra
ria: fluctibꝰ vndas Impcor: arma: armis pugnẽt ipſiqꝫ
nepotes ⁊ heret pedi pes denſuſqꝫ viro vir Item apud
Homerũ ὣσ φρητρη φρητρηн ἀρηγη φιλα Δε φι-
λοισ Uerſus q̃z pluribꝰ cõiunctionibꝰ nexus crebr ẽ
vt mæandrꝫqꝫ Hemonaqꝫ: pritaniũqꝫ: ⁊ tectũqꝫ: larẽqꝫ.
armaqꝫ: amycleũqꝫ tũ creſſãqꝫ pharetrã Familiaris ãt
figure poetis ſunt Metaphora Metonymia Hyꝑbole.
Allegoria Ironia Metaphora quidẽ eſt rerꝫ ꝟborumqꝫ
trãſlatio a ꝓpria ſignificatione ad nõ ꝓpriã decoris: aut
necitatis: aut cultꝰ: aut ẽphaſeos grã Et fit q̃ttuor mo
dis ab aĩato ad aĩatũ vt Tiphin aurigã celẽs fecẽ ca-
rinæ Ab agitatore ad gubnatorẽ trãſlatio ẽ ab Aĩato
ad ĩanime: vt atlãtꝫ cĩctũ aſſidue cui nubibꝰ atris pinife
rũ caput ⁊ vẽto pulſat ⁊ ĩbri Mõs ci aĩaꝫ nõ hꝫ cui hoĩs
mẽbra tbuũt: ab ĩanimi ad ĩaĩatũ: vt ãbo florẽtes ætati
bꝰ Ab ĩanimi ad ĩaĩe vt ſeqt cumulo ꝑruptꝰ aq̃ mõs Me
tonymia ẽ veluti trãſnoĩatio q̃dã: q̃ fit multis modis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

aut em̄ ꝑ id qđ ꝯtinet id qđ ꝯtinet̄ oſtēdit: vt nūc pate
ras libate ioui: et Celo gratiſſimꝰ amnis: aut ꝯtra Cra
teras magnos ſtatuūt ⁊ vina coronāt: aut ꝑ inuentore
res inuēta vt viuūqꝫ p̄cat̄: ⁊ cōtra vt cererēqꝫ caniſtris
expediūt Hypꝑbole eſt dcō fidē excedēs minuēdi agendi
ve cauſa Minuendi vt Surdior ſcopulis: leuior folio·
Tardior teſtudine Augēdi vt niue candidior. ⁊ apud
Virgilium Illa vel intactæ ſegetis ꝑ ſumma volaret.
Gramīa nec teneras curſu leſiſſet ariſtas Vel Mare ꝑ
mediū flucta ſuſpēſa tumēti ferret iter: celeres nec tin-
geret æquore plātas Allegoria aliud dicit: aliud ſignifi
cat ꝑ ſimilitudinē: aut ꝯtrariū vt apud Virgi. Et iam
tempꝰ equū ſpumātia ſoluē colla: ft em̄ finiendū carnē
eſſe: Ironia a Quintiliano vocat̄ illuſio: ⁊ incontrariū
reddit ſenſus vboꝝ ꝓnūciatiōis grauitate vt Egregiā
vero laudē: ⁊ ſpolia ampla refertis Tuqꝫ puerqꝫ tuus
hic niſi ꝓnūciationis grauitate vſi fuerimꝰ: laudantis
videbit̄ orō nō vituperātis: ⁊ ꝯfitētis: nō negāt̄ Para
bola itē ⁊ Paradigma atꝫ aliæ ꝑmultæ frequētiſſime
a poetis vſurpant̄: ⁊ multis modis fiūt Qđ apud grā-
maticos licet cognoſcē Nō em̄ oīa ꝓſequi nobis in aīo
fuit: ſꝫ monē te dūtaxat (qbꝰ poemata. ſi qn̄ aliqđ ſcribes
qđ cito (arbitror fore) tua ingenij bonitate vt luminibus
diſtingui poſſint. ſꝫ in primis Periphraſis tibi āplectē
da eſt quā nos circūloquutionē vocamꝰ Hæc lōgiore v
boꝝ ambitu rē deſcribit q̄ breuit̄ exprimi potuit: aut or-
nādæ rei cauſa q̄ pulchra eſt: aut vitādæ q̄ turpis ē or-
nandæ quidē rei cā: vt Et iā prima nouo ſpargebat lu
mīe terras Titani croceū linquēs aurora cubile: potu
it em̄ dici dies. ortꝰ erat: vitandæ vero vt placidūqꝫ pe-
tiuit. Cōiugis effuſus gremio ꝑ membra ſoporē. Item
nimio ne luxu obtuſior vſus. Sit genitalis aluo: ⁊ ſul
cos oblimet inertes. quo circuitu difficilē fœminæ con
ceptū poeta ſignificauit. Sūt ⁊ vitia nō nulla q̄ effugē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

cõueniat:et tñ apud ꝓbatos auctores frequẽter reperi
unt. veꝝ ope in lõgo.in quo qñqꝫ bon⁹ dormitat Home
rus quod flacc⁹ ait Proleonaſinos vt ſic ore loquuta ẽ
Macrologia lõga nimiũ deſcriptio vt poſtera lux ſum
mo ſpergebat lumĩe terras Orta dies cũ primã alto ſe
gurgite tollũt. Solis equi lucẽqꝫ elatis narib⁹ afflant.
Amphibologia vt aio te æacidẽ romanos vincẽ poſſe.
Hic ſenſus vitio ãbiguitatis ꝓprietate caret Tantolo
gia vt ipſe ego met venio ſufficiebat tm̃ dicẽ ego venio
Tapinoſis cũ res magna hũilit̃ exponit̃ Vt Apparẽt
rari nãtes in gurgite vaſto gurges em̃ nõ maris ſꝫ flu
mĩs eſt Aeſchrologia vt ĩ dorica caſtra.hæc em̃ orõ mi
n⁹ verecũda ẽ cõpoſitiõis vitio Cacephaton cũ itẽ vi
tio ꝯpoſitõis ĩ vẽcũda gignit̃ ſuſpitio vt At ramũ hũc
apit ramũ q̃ veſte latebat Vitãd⁹ ẽ ꝯcurſus vocaliũ pᵗ
tim cũ ſynalepha nõ fit:vt Si pereo hoĩm manibus pe
riiſſe imabit.⁊ ſub ilio alto.Itẽ caſtori amycleo:⁊ amy
cleo polluci. Cauendũ p̃terea ne in cõſimiles caſus exe
ant diuerſa ꝟba vt Merẽtes: flẽtes:lachrymãtes ac mi
ſerãtes Cõtra nt ab eiſdẽ lr̃is diuerſa noĩa aut ꝟba in
cipiat vt O tyte tute tate tibi quãta tyrãne tuliſti ⁊ ca
ſus caſſandra canebat. qđ tñ nõnunq̃ꝫ cũ decore fit apđ
Virgiliũ. Sale ſaxa ſonabãt s em̃ lrã qđ ⁊ Quintilia
nus ait ſibilũ hꝫ qua murmur aquæ ſcapulis illiſæ ex
primi videt̃ Idem poeta artificioſe r lrãm frequẽtauit.
cũ de Orontis naui tẽpeſtate obruta loq̃ret̃ Torquet
agẽs circũ ⁊ rapid⁹ vorat æquore vortex:rem em̃ geſtã
murmur ꝟboꝝ imitari videt̃ l quoqꝫ crebro de aq̃ loq̃ns
inculcauit:vt Et lita de fluuio labat vngula lapſa ꝑ al
gas Homeꝝ ſecut⁹ qui ait ὀι Δάπε λυμενοντο κα
ὲισ ἀλλά λύμματὰ βαλον. Animaduertendũ etiã
ne ſit indecẽs ſtructura ꝟboꝝ vt ꝟſaqꝫ iuuencum terga
fatigam⁹ haſta Fugiẽda ẽ ⁊ cacuzelia hoc eſt nimia deco
ris affectatio:ꝑ quam aut nimio tumore ſenẽtia corrũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

pië vt Juppiter o pĥs cœli qui ſidera torques Ore ſuo
dicēda loquar:aut nimio cultu:vt aureus axis erat:te
mo aureus:aurea ſummæ Curuatura rotæ:radiorum
argenteus ordo Per iuga chryſoliti poſitæq; ex ordīe
gemmæ:plurima ſunt præterea quæ imitari :plurima
quæ vitare te velim. Sed ea tu veterum ꝛ probatoꝝ
poetarum lectione cognoſces Unum tamē eſt quod te
monere in primis vtile viſum eſt Cū tria omnino ſint
dicēdi genera humilæ:Mediocre:ſublime ꝓpriis electis
et cōmodis vocabulis in quolibet genere vtendum eſſe
Uirgilii Exemplo q̄ ne in mediocri caractare lucernā
dicēt:q̄ humili cōuenit.aut lychnū qui grandiloquo te
ſtam elegit: dicēs teſta cū ardēte videret ſcintillare ole
um Idē ī ſublimi vulgaria vitauit vocabula.ꝛ lychnū
nō lucernā aut teſtā cererē nō panem vſurpauit Mate
riæ ergo ꝛ pſonis v̄ba accōmodāda ſunt: qđ optimoꝝ
ſʒ v̄gilii in primis imitatiōe ſeruare ꝑdiſces

¶ De Uerſu Pentametro

VErſus pētameť ſic a pedū numero nomē accepit:
Quinq; enī cōſtat Idē vocať elegiac⁹ ſed cū eſt iū
ctus hexametro:ſic autem dr̄ ἀπὸ τοῦ ἐλεγεῖν τὸ
ὖσ τεθνεῶτάσ quod fere defunctoꝝ hoc carmīe lau
des comphendebātur ſiue ἀπὸ του ἐλέοοσ id eſt mi
ſeratiōe qđ vetuſtiſſimi miſeriā ꝛ lamētatiōes ſuas ele
gis decātabāt. vt ait Horati⁹ Uerſib⁹ īpit iunctis q̄rīo
nia primū P⁹ etiā īcluſa ē voti ſnīa ꝯpos Nā q̄cq̄d erat
qđ expeditū ꝯſecuti fuerāt elegiaco carmīe deſcribebāt.
Sʒ pētameť v̄ſus īuētionē q̄dā ī Teoclem naxicū re
ferūt.q cū p īſaniā vociferareť caſu eū efficit:obſnať āt
ꝛ elegiac⁹ vocat⁹:ē qm̄ ἐλεγεῖνο ē inſanio Ambigi tn̄
a grāmaticis ī arte poetica Flaccus ſcribit dicēs Quis
tamē exiguos elegos emiſerit auctor. Grammatici cer
tant.et adhuc ſub iudice lis eſt Elegiam decet eſſe ver
ſu leui et minime in altum aſſurgenti: in offenſo pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

dire ſua ſpōte ex ore nr̄o videaꝛ Uitandū eſt ne cōſtru
ctio ad terciū verſum ſuſpēdaꝛ: ⁊ ne crebra fiāt cōmata
ſ ʒ in ſingulis vſibꝰ ꝑfecta orō ſit ad exitū vſqꝫ vſus ꝑdu
cta: qḋ videꝛ diligētiſſime ſeruaſſe Tibullꝰ Quintilia-
ni iudicio cæteris q̄ elegantiā ſcriptitauerūt p̄ferendꝰ.
Et pentametꝝ quidē ſemꝑ teretem eſſe conuenit: purū
argutum qualem apud ꝓbatos legimꝰ: quos ſi ſeq̄ volu
eris nō poteris nō cōmode ⁊ eleganꝛ ſcribere. Sʒ iā ad
generales ſyllabaꝝ regulas trahendas ꝑgamꝰ: ac prius
de cōmunibꝰ precipiamus

De cōmunibus ſyllabis.

Communes ſyllabæ modis fiūt ſeptē Primꝰ mo
dꝰ eſt: ſi correpta vocalis a duabꝰ excipiꝛ cōſonāti
bꝰ quaꝝ prior muta ſequēs liq̄da ſit: eſt em̄ breuis ī hoc.
Uaſtoqꝫ a rupe Cyclopas: lōga in hoc At genꝰ e ſiluis
cyclopū Secūdꝰ modꝰ eſt cū ſequēte vocali nulla inter
poſita cōſonāte lōga vocalis natura ł diphthōgo ī fine
dcōnis corripiꝛ: vt Te Corydon o alexi: ⁊ inſule ionio
in magno ⁊ apud Homerum βούλεται ἀντιάοντ
ἀμύναττο λοιγὸν ἀμῦναι. Nam ꝓduci ferme ſem
per īueniunꝛ vt muſæ aonides et o ego quantum ægi
Terciꝰ modꝰ eſt cum ī fine ꝑtis orōnis natura breuis ꝑ
duciꝛ ſequēte vocali: ſʒ vna inꝑpoſita conſonāte vt Nā
tibi Tymbre caput euādrius abſtulit enſis Corripiꝛ ī
hoc Per caput hꝰ iuro. Quartꝰ modꝰ ē cū correptā voca
lē duæ ꝯſonātes ſequūtur: qꝝ prior ē s quæ p̄poſita mu
tis vim obtinet liq̄dæ ⁊ p̄cedentē ſyllabā mō ꝓducit vt
vn̄ ſpiſſa coma: mō corripit vt Ponite ſpes ſibi quiſqꝫ
ſuas. Quintꝰ cum correptā vocalem ſequiꝛ ʒ q̄ cum p̄ce
dentē queat efficē: vim tn̄ duplicis nōnunqꝫ amittit: vt
Nemora zacynthos: et Mezeutis ducis exuuias. Sex
tus cū ꝓnomē hic vocał ſubſequiꝛ: mō em̄ corripiꝛ vt ī
hoc Hic vir. hic ē tibi quē ꝓmittʒ ſæpiꝰ audis ꝓduciꝛ ī hꝰ
At pulcꝝ eſt digito mōſtrari ⁊ dicier hic eſt Septimus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

eſt cum correptam vocalem.b.ſequit͛ vna cõſonãtæ m
dia:eſt eñ breuis ĩ hoc Quiſqs honos tumuli:longa in
hoc Terga fatigam⁹haſta De primis ſyllabis

A Ante b.in primis ſyllabis ꝓducũt hæc fabula fa
bella Tibullus Hæc tibi fabellas referat.fabor ꝟ
bũ.flabã a flo:nabã a no:nabo tabes:tabi tabo ꝛ q̃ ſũt ab
eo vt tabid⁹:pabulũ:ſtabam.labor verbum labes:labilis
ſtrabo:cætera corripiũt vt ſtabulum

A añ c ꝓducunt hæc pacis ꝛ q̃ inde ſunt:placo. acer ꝓ
forti ꝛ vehemẽti:Gracul⁹auis Tracia Facũd⁹Machi
na Mac⁹cætera corripiũt:vt gracilis:facilis:acer.ai bor
acerb⁹.aceſco. acetũ. placeo bacul⁹ Hyacincthũ ꝓducit
Virgi.dicẽs Et pinguẽ tiliã ꝛ ferrugineos hyacĩctos

Añ d corripiunt gradus.vadis a vas ntõ:vador ris: ꝓ
ducũt radix:clades.ſuadeo.cũ ꝯpoſitꝫ vado vadis gades

Añ g ꝓducũt ſtrages:vagit⁹.vagina.magalia ſtrãgu
la.ſaga ꝓ venefica:pagus ꝛ fag⁹Corripiunt ago ſagax:
flagellũ:ſagũ ꝓ militari veſte:plaga ꝓ retib⁹ ꝛ regione.
Nam ꝓ vulnẽ ꝓducit qꝛ a græco eſt

Añ l ꝓducũt hæc diſſyll'a:mal⁹.nauis.arbor.ꝛ malũ ꝓ
frcũ ꝛ mal⁹ ꝓ arbõe Malo nauis:ales cũ obliqs Itẽ tri
ſyll'a hæc:baliſta:alea:caligo:ſqualeo:balena corripiũt.
alo.is Mal⁹a ũ.palã adũbiũ:phalãx:phalæ:ſres ligneæ
pales:ſalũ ꝓ mari kalẽdæ palilia. Item q̃ creſcũt ĩ gtõ
vt ſal ſal' pal⁹:ſal⁹.ſaluto:caleo:ſalebræ:calo nis variat.

Añ m ꝓducũt poliſyllaba lamina:lamentũ.lamentor:
amentũ:amẽtor. Item diſſyllaba vt ham⁹. Iuuenal' tñ
inqt. Diſpoſitis prædiues hamis:corripiũt dam⁹cum
cõpoſitis:fames.chlamis.amo.as.canim⁹

Añ n ꝓducũt diſſyllaba:van⁹:manes.manius ꝓprium
corripiũt manus.cano.canis.nomẽ Anas. an⁹.anhelo
ganeo producitur

Añ p corripiũt dapis:capio:rapid⁹: ꝓducũt Papalis:
rapa:vapulo:pappo verbum:pappas nomẽ:appul⁹vap

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

pa:mappa gemināt.p Añ q corripit aq̄ cū deriuatis.
Añ r corripiūt aries:haruſpex:ariſta:pax:parūp:para
clyt⁹:paraſit⁹:ꝓducūt carex:naris:parco:carica:glarea
naritius:varus varill⁹:char⁹a ū.var⁹ a ū Ara ꝑ altari
nā hara cū aſpiratiōe corripit vt hic cædit̄ e tepida vi-
ctima porcus hara
Añ s ꝓducūt diſſyll'a vt:caſus:caſa ⁊ baſis demunt̄:po
liſyll'a q̄ꝫ corripiūt vt baſiliſc⁹:exceptis baſio ⁊ caſeo
Añ t corripiūt nato:natator:quat̄:ſat⁹.ſtatio:ſtatī la-
teo lat⁹ hoc.plato platea:mathēſis: ꝓducūt vates ſatur
n⁹:latīna:lat⁹ a ū:catholic⁹:q̄ttuor:fatū q̄ten⁹:ater a um
frat̄:crater:mr̄.iō ꝓducit q̄ꝛ græce ē Pat̄ corripit ī rcō
Añ u naturalit̄ corripiūt ḡuis:fau⁹:⁊ (q̄ꝛ græce eſt
cætera eiuſmodi παθην ꝓducūt nauus:nauo vbū na
uis:ignau⁹:auius:gauiſus:mauors:mauis. ſcd'a pſona
vbi malo Pauo:dauus:ſuauis:ſuauiū:ſuauior vbum-
prau⁹.clauus:clauis claua De E
E Ante b in primis corripit hebenus ⁊ ſil'ia q̄ apud
græcos hn̄t h vt Thebe:hebe:aut diphthōgo ſcri-
bunt̄ vt phœb⁹:thæb⁹ nomē ꝓpriū eq̄ apud Virgiliū.
Itē debeo:debitor.debilito debil':nebris ꝓducūt
Añ c corripiūt Sec⁹pec⁹:ꝓducūt ſæculū:fecis:⁊ reliq̄
ei⁹obliq̄:ſecur⁹:echo græce ē ηχὼ mœch⁹fœcūd⁹græ-
cia cæc⁹ præco diphthōgū hn̄t:vecors itē ꝓducit ſecius
Theca ⁊ ꝯpoſita vt chirotheca diatheca hypoteca.
Añ f corripiūt ml'ta:vt refero:reficio:refigo: ephæſus
Añ g corripiūt naturalit̄ lego.tego:rego ꝓ (ciuitas
ducūt ī obliq̄s lex:⁊ fex:regia:regula:tegula:dego:æger
vero ægrot⁹:ægypt⁹:ægis ægidis: ægloceros diphthō
go ſcribunt̄:ꝓducūt:itē lego as:legat⁹ lꝫ ſit a lego legis
q̄ꝛ publice elegit̄:vt Varro ait.
Añ l corripiūt velut:velī:vel':eleg⁹:gelo as gelu.melus
ſcel⁹.⁊ q̄ īde ſūt.celer.chelis.chelæ.brāchiæ ꝓducūt Itē
ſpelūca belua.delibut⁹. electꝝ.ſpelea ælīſiū.delitie.deli'-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

catꝰ.delubꝝ Añ m ꝓducũt.demo ſemita.nemꝰ Decõr
do nemꝰ.femur corripiũt Treõr itẽ tremulꝰ.ꝛ cætera ꝗ
inde ſũt.dæmõ.hæmꝰ dipgthõgũ hñt.ſemis ẽ ab eo qꝺ
græce dr Añ n ꝓducũt.lena.peuis vena ꝛ ꝗ inde ſũt
Venor itẽ ꝛ ꝗ ab eo.ſenio.ſenꝰ a ũ.vñ biſſenꝰ Corripi-
unt feneſtra.penu.penitꝰ.penes.penetro.penates phre
neſis.bñ bñdico.ſenex.genꝰ.tenuis.venio.tænarꝰ diph
thõgo ſcribit.leneus ẽ απο τοῦ ληνῶν qꝺ ẽ torcular
Añ p corripiũt.nepa.repio.ſepe (ꝗ vuæ exprimunt
lio ꝓpes ꝓputiũ.ꝓpono ſæpe diphtõgo ſcribũt Reppit
reppulit duplicãt p.ꝓducũt.cæpa.ſæpio ſæpes
Añ q corripiũt equꝰ aĩal neꝗ ꝓducũt nequã.neqꝙ ne
qꝫqꝫ.neqcia.æquꝰ a ũ.æquor ꝛ ꝗ deĩde ſunt diphtõ.ſcri.
Añ r ꝓducũt Herus.hera.heros nã græce ẽ
feralis.cerulꝰ.meris ꝓpriũ Cerꝰ a ũ.cero ceroma.
ſeria ſerio.ſerꝰ a ũ.eruca ſeres qm̃ ẽ ceres
ppl'e Virgi.Qui cerite domo.clerꝰ A græco em̃ eſt
Pero ponatꝰ pſiꝰ nauẽ ſi poſcat ſibi ponatꝰ
arator.ærꝰ.mœreo.hæreo ærũnã ꝗro diphthõgũ hñt
corripiũt mereor Vñ meretrix ſeries do verutũ vereor
Añ s corripit Theſis Cætera ꝓducũt
Añ t corripiũt metallũ metꝰ.metuo.meto.fretũ hete-
roclytũ.geta geticꝰ Juue.tñ dixit tãꝙ de getꝫ aliqꝺ tor
uiſqꝫ ſicãbris. peto.peto Thetis mr̃ achill' Nã thetis
vxor oceani.ꝓducit fretꝰ.itẽ ꝓticipiũ. Rhetia ꝓducũt.
Añ u corripiũt ſeuerꝰ breuis.leuo leuis.qñ opponit̃ g
ui Nã p molli ꝛ polito ꝓducit̃ ſæuꝰ ſcæuola diph.hñt

De I

Iñ b corripiũt hyberꝰ hyberina ꝓpriũ Tribulꝰ ꝓ
ducũt Tibia hybernꝰ.tribula.fibula ſcribo Liber libtꝰ li
bertinꝰ.ibo ibis Libo libũ.vibex.qbo a ꝗo.ſibilo.ibis auis
Añ c ꝓducũt Dico ſpiculũ.mica.ſpica.trica pica vicus
vicinꝰ.vicenꝰ.tricenꝰ.lycia.picens. ficus.picꝰ.ficedula.
niciteriũ.corripiũt dicax dicacitas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Añ d corripiũt Jdē.n.g.fides.fidelis.idoneꝰ bidens tri
dens. Video qdē cydonia: ꝓducũt cætera vt idos idem
m g fidus ſtrideo vel ſtrido idolum

Ante f vel ph producũt: Griphes: Thiphis.corripiũt
Trifidus.bifidus triplexꝰ:cyphus.

Añ g ligo.ſtix.ſtryx in obliqs ſtrigilis corripiũt.bigæ
trigæ.triginta.viginti.frigus. ⁊ q̃ ab illo ſunt.pyga py
gardus auis.frigo.is ſtygo.vñ inſtigo ꝓducũt

Ante l corripiũt Cylindrꝰ.phylomena.filix.hilarꝰ cili
cia.milium.bilibris.pilꝰ.pila qua ludimꝰ.ſilex.tilia ꝓdu
cũt.nilus.pila ꝑ colũna.pilũ telum romanũ

Añ m corripiũt.thymꝰ fimus.nimis hymen Jtē poli
ſyllaba.ſimia:tamen ꝓducit

Añ n corripiũt Linea. lino is ſinꝰ:minor nomē ciuis
minor ꝟbum:minæ cætera ꝓducũt vt linea.vinũ linũ
ſinum ꝑ vaſe Linus ꝓprium variat

Ante p ꝓducitur:vipera:ripa.ſtipo as:cætera corripi
unt vt ſtipes

Añ q ꝓducit Liquor oris ꝟbum Virgili Tunc toto
corpe ſudor liquit Cætera corripiũt vt liqueo liqr aris
Liquor nomen

Añ r corripiũt vir in obliquis Lira:pyra tyrus produ
cunt ira:irito ſtiria:pyrata pyramus

Añ s ꝓducit fiſus:corripiũt niſi diſertꝰ ptiſana horde
um decorticatum

Añ t ꝓducũt itur ⁊ cōpoſita:et ambit ambitꝰ Jtē obli
qui noīm Lis ⁊ dis.phiton.obliq nois glis.titan.titil
lo.ſcitis a ſcio.pſittatꝰ gemino.tt.ſcribit:nitor.ritus.ri
te vita Corripiũt iter vitulus.vitellus.vitula.vitulor
Jtalus indifferentem hʒ

Añ v corripiũt.biuiũ.triuiũ cætera ꝓducũt vt riuus.

De O

O Ante b hæc corripiũt Obſes ſecũda ꝑſona ꝟbi
obſum ſoboles.obeſus Jtem cōpoſita ab ob q̃ poſt b cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

ſonãtem nõ amittũt:vt obaudio obumbro. Item q̃ añ
M habuerĩt duplicẽ ꝯſonantẽ vt ꝓbo. Cætera ꝓducũt
vt obex obijcio ꝓducit:ſi ſic ſcribit:ſi vero ſic obicio cor
Añ c ꝓducũt Jocũdꝰ:obliq̇ nois vox:ꝑcerꝰ a ũ (ripit
ocior venit em̃ ab ωκύσ phoca piſcis:phocis ciuitas po
culũ ocium Cocitꝰ græce em̃ eſt
Cætera corripiũt vt iocus:iocoſus:iocor:oculus
Añ d ꝓducũt Nudꝰ nodo nodas:ꝛ itẽ cætera diſſylla
ba corripiũt:mõ aduerbiũ:odor:odoro:rhodꝰ.modꝰ Po
liſyllaba corripiũt vt modius
Añ f ꝓducũt ofella tophꝰ Cætera corripiũt vt ꝓfatꝰ
exceptis cõpoſitis cum p̄pone ꝓ de q̇bꝰ eſt ſupradictũ
Añ g corripiũt tõga.rogatꝰ.rogꝰ rogo vñ artalogꝰ:cæ
tera ꝓducũt vt cogito.cogo.
Añ l ꝓducũt Sol in obliq̇s:moles.is.doliũ.ꝑles.ſolor
aris.boletꝰ olim coliphiũ:ſolꝰ: ſolẽnis:ſolers: polypus.
prolixus.nolo:cætera corripiũt vt colo is:ſtola.melior.
Añ m corripiũt homo:ſtomachꝰ.omaſus. tomos.oppi
dũ.tauricæ.vomo comedo·dñs.domꝰ coma as.glomero
as comes domꝰ Omitto.cætera ꝓducũt vt omentũ co
Añ n pauca ꝓducũt vt nauæ:nouus a ũ et (mo is
quæ ante o habent e vel d vel p.vt conor donum pono:
cætera corripiũt vt bonus
Añ p ꝓducunt ꝓpago ꝓ vite:ſapio opilio:populꝰ arbor
et q̃ inde ſunt. Item q̃ hñt p añ o vt Copia demitur ſco
pulꝰ Cætera corripiũt vt ſopor ſoporo.oportꝫ oportu
nꝰ ꝓducit et a portu ẽ oppido oppidũ:oppior p duplicãt
Añ q corripiũt coquꝰ q̃ꝫ in ꝯpoſitis ꝓducit vt ꝑquiro
Añ r ꝓducũt corus vẽtꝰ.os.et mos in obliq̇s vtriuſqꝫ
numeri:corã torax:morus. norã. oro orator.ora. regio.
torulꝰ.dorus.dorius.doris.ſꝫ hæc hñt
apud græcos ſorex Dia itẽ quæ añ o hñt l vt lorũ vel
r:vt roris roro as:cætera corripiũt vt coranꝰ.corallia.
Nã claudianꝰ ait Mergit ſe ſubito vellitqꝫ corallia cloe

Añ s corripiũt: ꝓſeuca: roſa poſuit ꝓſa: cætera ꝓducũt
dos ĩ obliqs. poto. tot⁹. not⁹. vot⁹ votũ. cos ĩ obliqs Itẽ
quæ duas ꝯſonãtes hñt añ o. vt ꝓtin⁹. p̄ter ꝓteru⁹ a ũ
quottidie geminat tt

Añ. u. ꝓducũt ꝓuicia ouũ q꞉ græce ẽ d⁹ ꝓui
d⁹ ꝓuent⁹ ꝓuenio ꝓuideo. Cætera corripiũt vt ouis

De V

VAñ b ꝓducũt Tuber: rubigo. ſuber. rub⁹ Vber
pubes. Itẽ q̄ hñt b añ v: vt bubo l' n vt nubo: corripiũt

Añ c corripiũt Lucerna: dux (ſubulc⁹ bubulc⁹ rube⁹
in obliqs ducẽti uumerale nomẽ. Itẽ q̄ hñt. u. añ c aut
r añ u. nucis. cucull⁹. crucis. cætera ꝓducũt vt duco lu-

Añ d corripiũt Rudẽtes. rudo Perſius (ceo lucꝫ
tñ longũ ꝓtulit findor vt arcadiæ pecuaria rudẽ dicas
Pudet pudor Pudibũd⁹. ſudes. rudis. ſtudiũ. ſtudeo ꝓ
ducũt cætera vt trudo

Añ f. ſi qua inueniũtur ꝓducũt vt rufus

Añ g corripiũt Tuguriũ: et hñtia f añ u. vt fugio fu
ga vel. l. vt iugũ: iugal': vel p. vt pugil. hæc ꝓducũt fru-
ges. iugeꝝ: iugis: iuge ⁊ iugiter. frugi frugalis Cætera
item ꝓducũt vt lugeo

Añ l ꝓducũt fuligo: vligo: corripiũt fulica ml'ier gula.

Añ m corripiũt hũilis. hum⁹ humer⁹ ſum⁹ a ũ. Itẽ ſi n
vel t vel c ſit añ u. vt Numa. tumul⁹. cumul⁹: cumera.
p̄t h̄ numẽ cumæ ſtruma Cæta itẽ ꝓducũt vt hũan⁹

Añ. u. oĩa ꝓducũt vt lũa: duo corripiũt tunica cune⁹

Añ p oĩa corripiũt vt lup⁹ niſi r p̄cedat. u. vt ſcrupul⁹
ſcrupus: ſcrupeus: vel p vt pupula c⁹ eſt diminutiuũ
pupilla: pupillus pupis: vel. u. vt nuper vel r vt rupes:
ſtuppa: et cuppa. pp geminãt.

Añ r cætera ꝓducunt ſꝫ nurus. fur in obliqs curules.
muria: furo v̄bũ corripiũt

Añ s cæta ꝓducũt: ſuſurro: puſill⁹ cũ ꝯpoſitꝫ corripiũt

Añ t diſſyllaba ꝓducũt vr tut⁹. cotripiũt puto. cutis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

vñ cuticula Juuenalis Noſtra bibit vernũ contracta cuticula ſolem. Item frutex vñ fruticoſus: lutũ ⁊ quæ inde ſunt Poliſyllaba itẽ. u. añ t corripiũt vt puteus: rutul⁹. rutula: pter hæc mutu⁹ a um. vt mutuo: glutio: gluto: puteo. putor. futil: vt lis vtilitas vtris ⁊ putris indifferẽter poni poſſunt

Añ. u. pducit ſp vt vua: ſi pcedit i breuiat vt Juuo

De medijs ſyllabis hoc ẽ de vltimis ⁊ añpenultimis

De A

A Ante b corripit vt ſyllaba: arab⁹ quæ deſinũt in bilis a pducũt añ b. vt amabilis Itẽ in bund⁹ termĩata vt errabund⁹ In vlũ quoq; vt venabulũ: tintĩnabulũ conciliabulum

Añ c pducũt opacus: cloaca: vernacul⁹ Virgi⁹. Quæ tibi poſui tanq̃ vernacula poma vmbraculum: cætera corripiũt vt abacus.

Añ d pducũt cicadacætera corripiunt

Ante f corripit vt colaphus

Añ g pducũt. imago. indago. tã vbũ q̃ nomẽ Nomĩa ſecũdæ declinatiõis vt mõtiuag⁹: aruirag⁹: pedagogus Itẽ pelag⁹ lalage: ſynagoga corripiũt

Añ l corripiũt naturalit vt ital⁹: tantal⁹: aſcalon In noib⁹ in alis terciæ vt borealis: pducit Itẽ in aliqb⁹ p/ prijs vt ſunt Juuenalis Martialis. Item in obliqs in alis noim neutri generis vt aĩalis

Añ m pducũt exeuntia in men vt ſolamen: cætera cor ripiũt vt thalamus: calam⁹

Añ n corripit vt cliban⁹: libanus: ꝓpria pducũt ferme ſp vt bianor traian⁹ Itẽ loci ⁊ gentis noĩa vt mõtanus tomitan⁹: phecaſian⁹: alan⁹: aranea titan in obliqs: vul can⁹. gargan⁹. balanũ corripit (ce ſunt

Añ p oĩa corripiũt vt catapulta Nã priap⁹ ſinapi græ

Añ r itẽ corripiũt oĩa vt barbarus: cæſaris. nectaris. fallit in deſinẽtib⁹ in rius vt temerarius denarius. tar

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

nariũ.armariũ. Itẽ in dñare.auxiliare:lætare ⁊ cæte
ris huiõi. Itẽ in amarꝰin cõpositis vt affare. Itẽ in de
nominatiuis vt auxiliare.peculiare.fallit in tænarius.
Añ s corripit̃ vt carbasus: in deriuatis ꝓducit̃ vt aga
so omasus:parnassus:gemino ſſ ſcribit̃
Añ t corripit̃ vt calathus:cyathꝰ. deſinẽtia in tes ꝓdu
cũt vt achates. Itẽ obliqui noĩm in as.vt abbas·atis·
maieſtas maieſtatis:pubertas.atis. Itẽ deriuata a ſupi
nis noĩa vt dominatꝰ
Añ.u.ſemꝑ producit̃ vt cadauer:aĩaduertẽda ſunt cõ-
posita de q̄bꝰ ſup̄ loquuti ſumꝰ

De E

Añ b naturalit̃ ꝓducit̃ corebꝰ tenebo Corripit̃ i
belletorꝰ:erebꝰ:celeber:tenebroſus latebroſus ſale
bra ſalebroſus:in tenebra latebra indifferẽs eſt
Añ c ꝓducit̃ ſemꝑ niſi in ſeneca.
Ante d itẽ ꝓducit̃ vt hẽdis: corripiunt eſſedũ noĩa in
dus vt tenedus. Itẽ cõpoſita a pede vt cõpedis cõpede
itẽ ficedula Iuuenalis Mergere ficedulas
Añ f ꝓducit̃ vt veneficꝰ Elephas ⁊ celephꝰ corripiunt
Añ g corripiũt ferme oĩa:vt ꝑlego Cetegꝰ producit
Añ l ꝓducit̃ vt phaſelꝰ:corripit̃ in angelus
Añ m ꝓducit̃ vt heremꝰ ꝟbũ corripit̃ in his heremꝰ ve
hemẽs potiꝰ biſyllabũ ꝓfert̃ Horatiꝰ Vehemẽs ⁊ liqui
dũ puroq̄ ſimillimꝰ amni Item in obliquus huiꝰ noĩs
ems ⁊ in alemania
Ante n ꝓducit̃ vt tyrrhenꝰ ſerenꝰ corripiũt Helena he
lenus iuuenis helenus
Añ p corripit̃ vt ꝓnepos: ꝓducit̃ tñ in præſepe
Añ r corripit̃ naturalit̃ vt terere:legẽ:cerberus ꝓducit̃
in galerꝰ in ſtaccera:in adiectiuis q̄z in rus.ra rũ vt ſeue
rus auſterꝰ Cætera ideo ꝓducit q̄ græce ẽ ΚΡΑΤΗΝ
Mægera chimera diphthongũ hñt ꝓducit etiã hyberꝰ
trieterꝫ dis ⁊ trietericꝰ a ũ Pãthera ⁊ mľr ĩ obliq̄s:ꝛliq̃
corripiũt vt alteriꝰ alteꝝ veterꝫ veteꝝ Deſinẽtia ĩ rius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

vel in rium corripiunt vt canterius
Añ s corripiũt ꝓthesis.ephesus.matheſis.ꝓducũt poe
ſis in phreneſis indiñter ponit Juuenal' ꝓducit:cũ fu-
ror haud dubius cũ ſit maifeſta phreneſis:ſerenꝰ corri-
pit:ex vitio capitis phreneſis furioſa mouet.
Añ t corripit in ametiſtꝰ ametiſtina veſtis.ꝓducũt in
obliquis magnes locuplex lebes quies:cætera cꝰ formæ
corripiũt vt aries.paries.temetũ breuiat
Ante v ſi inuenitur ſemper producitur

De I

I Ante b naturalit corripit vt aprilibꝰ producitur
in peribo.is it
Añ c ſimilit corripit vt cilicem vt amicꝰ,ꝓpriũ:ꝓducũt
hæc.capricꝰ.amicus.vmbilicꝰ:formica:pudicꝰ:lorica:le
ctica:veſica:marica dea minturnẽſium:vrtica:mirica ar
bor:caicꝰ fluuius:medicꝰ Fœdericꝰ:pyticꝰ:perſius:poſti-
cæ:occurritæ:ſannæ:anticꝰ:ab ante Item hæc in ob
liqs ꝑnix:lodex ⁊ bombix vñ bombicinꝰ phœnix corripi
unt:ſalix:calix.maſtix.piſtrix
Añ d corripit naturalit vt cupidꝰ: ꝓducũt cupido aby
dus abydenus:theſides formido:deſidero:deſideriũ:infi-
dus:perfidus corripit
Añ f vel ph.cũ inuenit.ꝓducit vt coliphia
Ante g naturalit corripit vt collido ꝓducunt aurigæ
caligo et ſimilia
Añ l corripit naturaliter vt agilis:bibilus:ꝓducũt:tñ
exilis:aſylũ.cubile:mãtile:⁊ cætera huiõi Itẽ quintilis
ſextilis:⁊ ſilia a qbꝰ diſſentiũt:futilis ſutilis a ſuo Mar
tialis aptat crinibꝰ roſa Item humilis:parilis dapſilis
amabilis:nubilis:legibilis ⁊ ſimilia.
Añ m breuiat vt callimachus:ꝓducũt opimꝰ.ſublimꝰ
et creſcẽtia quartæ cõiugationis vt audimꝰ
Añ n ꝓducũt feſtino:caminus:martinus.erynis.ſali
num.catinũ.caminũ.mãcinus:caminus:feſtinus huiõi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

deriuata: vt quirin⁹: ſupino ad nũ pripino. Itẽ deſinen
ſia in a vt culina: popina: pter hæc feia. pagia: machi
na. pſeppina. lamina. trutina ſarcina: mutina buccina.
Noia itẽ in in i. añ n pducunt. vt eienſinnis: deſtino
vero corripit vt et me deſtinat aræ pducit indeſtinat⁹
Iuuenal᷑ ꝛ dñi gladijs iam deſtinata: corripit itẽ pti
nus: craſtin⁹. cõperendin⁹: ſerotin⁹ hornotin⁹: byſſinus
trimũdin⁹: oleagin⁹: fagin⁹: clandeſtinũ. claudian⁹: pe
nultima pducta ptulit: cætera corripiunt vt acinũ.
Añ p breuiat᷑ vt antipus pducit᷑ obſtipus: conſtipo. as
Añ q pducit᷑ vt iniquus antiquus corripit᷑ in his ſili
qua reliqu⁹: aliquis
Añ r corripit᷑: vt martyris pducitur: vt papirus: ſaphi
rus. butyꝝ. corripit apud Virgiliũ cum ait Lac niue
um butyrũq; nouũ cum melle cõmedit
Añ s pducitur: vt deriſus gauiſus: anchiſes: cãbyſes
corripi: aut nõnunq; aut rariſſime inuenit᷑
Añ t corripiũt vt leuitas deſinẽtia in ta: vt hẽmita an
chorita: abderita. Item mittẽtia gtũm in tis: vt ſãni
tis ꝛ nomia primæ in tes: vt poletes ꝛc Item cenſitus
recenſitus: laceſſitus. Sꝫ de ſupinis ꝛ participijs huiõi
dictum eſt. Item hermaphroditus: cocytus: aconitum:
ſeruit⁹ vero intuit⁹ ꝛ aduerbia in itus corripiũt: vt celi
tus. item pituita: polymita veſtis lecythus vas oleari
um. corripit penultimam vt patet ex verſu homerico
ΔΟΚᾶΝ ΔΕΧΡυσΕΝ ΕΝ ΛΗΚυθῷ ύγΝΟΝ ἐλαἰΟΝ
Ante u producitur vt rediuiuus.

¶ De O

O Ante b corripit᷑: vt niobe: exceptis his duob⁹ am
bobus: october
Añ c breuiat᷑. vt colocaſum antiloc⁹ excipito obliquos
noim i ox vt velox. ferox q̃ pducũt pter celox. ge⁹ nauis
Ante d breuiat᷑: vt exodus exodium producũt herodes
cuſtodes

Añ g corripit̃:vt eloga:præter ea q̃ habent græce ω̄ vt
συναγώγη ſynagoga.
Ante l breuiatur vt ſoboles
Añ m breuiat̃.itē vt ſalomon:neutra vt amomū ꝓdu
cūt Virgiliꝰ:aſſyriū:vulgo naſcet̃ amomū:
Añ n naturalit̃ ꝓducit̃:ſicut in gtīs noīm terciæ: in o
vt Catonis:demonis tñ agamēnonis: ſyndonis corri-
piūt: Noīa ꝓpria locoꝝ:vt helycon:calidon.ſydon o pro
ducūt in obliq̄s chalcedon tū corripit.ſydoniꝰ o ꝓducit
ſydonis patronymicum corripit:ſi q̄ ſunt alia poetaꝝ le
ctione depræhēdentur
Añ p naturalit̃ corripit̃ vt calliope:æthiopis:ꝛ reliq̄s
obliquis eiꝰ noīs:itē caropꝰ:fallit in his canopꝰ.æſopꝰ.
europa.pyropus.
Añ r ꝓducit̃ in his odorus:ſonorꝰ:honorus ꝛ ſil'ibꝰ de-
riuatis. Itē in pelorus:ꝛ in gtīs noīm in or.vt caloris
amoris:furoris:p̄ter q̄ꝫ in his memoris rhetoris:caſto-
ris:marmoris:eq̄ris ꝛ p̄terq̄ꝫ in obliq̄s ꝓprioꝝ vt hecto
ris:amyntoris. Itē in cæteris breuiat̃.
Añ s longat̃ vbiq̄ꝫ:vt doloſus:erumnoſus:piloſus
Añ t itē longat̃:vt amotꝰ: herodotꝰ:theodotus aſotus
ꝓducit̃ q: græce eſt ἀσωτός.
Añ v ſi qñ inuenit̃ ferme ſꝑ corripit̃ vt Ludouicꝰ cōpo
ſita ſi q̄ ſūt regulā ſequūtur primitiuoꝝ:aduertēda ſūt
quæ a græcis veniūt

De V

V Ante b corripit̃ naturalit̃:vt coluber: ꝓducit̃ ī ſa
luber in nuba:ꝓnuba in cōnubiū indifferēs eſt
Añ c ꝓducit̃ ī adiectiuis primæ ꝛ ſcdæ declinatiōis vt
caducꝰ a ū Sambucꝰ.ſambuca.mādūco fiducia:pollux
in obliq̄s In cæteris corripit̃ vt.reducis.reduci.reducē
Añ g naturalit̃ ꝓducit̃ vt ſugo is.in obliq̄s noīs ꝯiūx
et in ſanguiſuga corripit̃
Añ l naturalit̃ corripit̃ vt peruulꝰ:calculꝰ: ꝓducit̃ in
getulꝰ:adulor: adulator:currulis: breuiat̃ ī his herculis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

ſpecula.ſpeculum:ſpecularia.nebulo nebulonis p̄ſul is.
exul is.ſotular:bibulus

Añ m naturalit̃ ꝓducit̃ vt albumē:hæc corripiūt inco
lumis columē:cōtumax:autumo

Ante n ꝓducit̃ vt lacuna

Añ r naturalit̃ ꝓducit̃ vt ſilurus:excipit̃ purpura Itē
ꝟba q̄ vocant̃ meditatiua vt eſurio:item q̄ formā habēt
meditatiuoꝝ vt luxurio.⁊ q̄ ſunt inde:lemures:cēturio
mercuriꝰ Item obliqui nominū in vr vt furfur mur
mur.telluris obliqui ꝓducunt̃

Ante s ꝓducitur vt creuſa.meduſa

Ante t item ꝓducūt vt p̄putium arbutus:breuiat̃.in-
tercus.percutis percutit

Ante v breuiatur vt eluuies:colluuies

De vltimis ſyllabis

A Finalis in ntis ⁊ accis corripit̃ vt muſa templa:
monumēta Græca nōnunq̄ ꝓducunt vt hypmeſtra:
rhea.nemea.tegea q: apud græcos ē Ouidiꝰ Mittit hy
permeſtra d̄ tot mō fribꝰ vni.⁊ ſepe rhæa quæſta ē iteꝝ
ſecūda Pāpiniꝰ Nō tegea nō ipa deo vocat alite.fœlix
cillenæ Idem te plāgeret argos te nemea tibi lerna co-
mas lariſſa ve ſuplex ponēt vocatiuꝰ a noīe in as tam
terciæ q̄ȝ primæ declinatiōis ꝓducit̃ vt ab eneas enea a
pallas palla. Virgi.ænea vigila. Idem nō hæc o palla
dederas ꝓmiſſa parēti. Item ablatiuꝰ ſemper ꝓducit̃ vt
ab hac muſa Numeralia in ginta indifferēter ponūtur
vt Trigīta Virgi. Triginta capitum fœtꝰ enixa iace-
bit Iuuenalis Quadringēta dedit graccus ſeſtercia do
tem. Verba in a ꝓducucunt̃ vt ama vola.aduerbia itē
producunt̃ vt vltra præter ita quia

De E

E Finalis corripit̃ in ntis ⁊ ablatiuis vt cubile mo
nile.platone.obliqui noīm primæ declinationis.et ntt
plurales.æ diphthongo ſcribunt̃ Nomia in e græca vi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

thebe ꝑducunt q̄ᵃ græce ē. vocatiuꝰ cū a græcis ΗΣ Κ'Ι Η
deſinētibꝰ trāſlatꝰ lōgat. vt ὦ ἀνχίσησ o anchiſes ὦ
Χρύση o chriſe. Fame ꝑducit q: vetēs huiꝰ famei non
huiꝰ famis declinabāt Inuenit abltūs in e. aliqñ ꝑduci
qm̄ ē a græco dtō vt τῶ εὐφράτη abltō euphrate Lu
canꝰ ſignaq; ab euphrate: cum parthis: capta ſequētes.
Ablti ſp quītæ declinatiōis ꝑducunt vt die Verba ſe-
cundæ cōiugatiōis in īꝑatiuis. e. ꝑducta hñt vt doce:
vale: qđ ſequēte vocali corripi inuenit Apud Vir. ī hoc
ꝟſu Et lōgū formoſe vale vale inqt iolla Caue q̄z fre-
quent corripit· Qui. tu Caue defēdas Hora: vade. vale
caue. ne titubes Propertius Tu caue nr̄a tuo ꝯtemnas
carmīa faſtu. tercie eī̄ cōiugat: fuit apud vetēs: ꝛ cano
nō caneo es dicebat Monoſyllaba. me. te. ſe. de. e ꝑducū
tur Aduerbia ſuplatiui g̃dꝰ vt mīme oīa lōgant Sil'it
et ea q̄ veniūt a noībꝰ vt a docto docte. bñ. male. breuian
tur: ꝛ itē ſæpe qm̄ a noīe nō eſt Ne cū affirmat aut ꝓ-
hibet ꝑducit: cū introgat corripit Cōpoſita a die ꝑdu-
cunt vt pridie hodie: Ve ꝑ aut breuiat: cū eſt iteriectio
ꝑducit Nō ꝯiūctio corripit

De I

I Producit vt ſinapi In vtīs a ntō in is veniētibꝰ
corripit vt iri Vir. Iri decꝰ cœli amarylli: Idē Mi
rabar qđ mœſta deos amarylli vocares Lycaonū The
bai. daphni ꝛ ſilibꝰ. In dtīs q̄z a noībꝰ in as breuiat vt
palladi pāpiniꝰ: palladi littore Solet ī natura longum
breuiari aliqñ ſequēte vocali vt apud Virgi. Credimꝰ
an q̄ amāt ipſi ſibi ſomnia fingūt Mihi. tibi. ſibi. q̄ſi. ni-
ſi. ibi. vbi. cum cōpoſitis variari ſolēt. In ꝟbis ſemꝑ ꝓ-
ducit vt legi

De O

O Variat in noībꝰ vt ꝟgo Virgi. O ꝟgo noua mi
facies inopina ve ſurgit Iuuenal. Cōſcia mr̄i ꝟ
go fuit Itē Cato Virgi. Quis te magne Cato. Mar.
Si cato reddat ceſarianus erit Noīa fœminea in o. et
apud nos īdeclinabilia ꝑducunt vt dido manto nā græ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

ce ē ΔιΔο ΜΑΝΤΟ Patiui itē ꝛ ablti ſp ꝑducunt vt pplo Ego: ꝛ duo ferme ſp corripiunt. Verba oīa vlti mā indifferentē hn̄t vt amo lego: Silr̄ ꝛ gerūdia vt le gēdo.eodē mō aduerbia vt ſubito mō ſero cito De U

U ſp ꝑducit vt: cornu gelu De X

Xitē ꝑducit vt allec lac corripit naturalit Ex ad uerbijs nec ꝛ donec breuiāt: hic idn̄s ē: hæc diph thōgū hꝫ: hoc ꝓo natura corripi debē ex ꝟbis Priſciani cognoſcit q̄ ait hocce vocali ablata ꝑ Synalephā manē tib⁹ duob⁹.cc.ſolē ꝑduci Virgi. Hocce erat alma parēs Si ei duob⁹ cc manētib⁹ ꝑducit: ſeqt vt remoto altero D finita corripiunt vt q̄d quid ſed corripiat

L ꝑcedēte q̄libet vocali breuiat vt hānibal: mel. vigil.ta naquil.exul.cōſul Sol ꝛ nil ꝑducunt barbara quoqꝫ in l ꝑduci ſolēt: vt daniel michael M corripit vt idē dānū N finita tā græca q̄ꝫ latina ꝑducunt: vt pean: ſalamin pyrachmon. Acci in an ꝛ i in.in breuiant vr æneam.dei damian: iphigenian: capin: darin. Jtē græca ī Neutra vt pelion: ilon accūs in on græc⁹ a ntō in os noīm g m f ꝛ ꝯis vt menelaon: epodon: eutrapelon variat: frequē ti⁹ tn̄ breuiari ſolet q̄ꝫ ꝑduci Corripiūt.itē noīa q̄ꝝ gti creſcētes penultīa breuia ſūt vt Nomē is.carmē is.an An forſan forſitā dcōnes: itē q̄ per apoſtrophen ꝑferū tur corripi ſolēt vt viden: ſatin.ægon

R hn̄tia ī fine corripiūt vt lucifer: græca in er: æther: aer: crather ꝑducūt qm̄ græce hn̄t αιτηρ κρατηρ αηρ Claudian⁹ tn̄ vltīa nomīs aer corripuit dicēs Lucid⁹ vmbroſo miſcebit aer auerno: q̄d apud aliū legiſſe non memi. Ex monoſyllab breuiant fer cū cōpoſitis ꝛ cōfer Jtē per. vir. ter. As ī fine dcōnis ꝑducit vt digni tas muſas: græca q̄ gtūm in os mittūt. Jtē acci plura les corripiunt vt palras: doſilias: aonas Virgi. Aonas in mōtes vt duxerit vna ſoroꝝ cycladas. Jdē cycladas et crebris legim⁹ freta concita ventis.

Es finita naturalr̃ ꝓducunt vt chremes. heres: mo-
res doces. mones: q̃ crescunt in gtõ penultĩa breui corri
piunt vt miles tis. eques tis. hoſpes tis. Dui. Hoſtis vt
hoſpes iuit Cæres ⁊ pes cũ cõpoſitis nõ ſeruiũt regu-
læ. Itẽ q̃ hñt i añ s vt paries: aries Græca corripiunt
vt pleades: garamãtes: arcades
Is corripit tã in græcis q̃ꝫ i latis noib⁹ vt paris. collis:
Datiui ablti ⁊ acci in is ꝓducunt vt muſis popul' om-
nis ꝓ oẽs Itẽ deſinẽtia in is. q̃ creſcũt in gtõ penulti
ma lõga vt ſamnis tis. Terciæ ꝯiugatõis ſcdæ ꝑſonæ
pñtis ĩdicatiui modi breuiãt: quartæ lõgant aut audis
Et vnũ anomalũ velis cũ cõpoſitis vt nolis. mauis. q̃
uis. dis. Notant is mis tis q̃s bis qꝛ breuiãtur
Os finita tã græca q̃ꝫ latina ꝓducunt vt heros: nepos
doctos Græca tñ neutra ĩ os breuiant vt αργοσ κη-
τοσ argo cætos. Itẽ maſculina ⁊ coĩa in ου habentia
gtĩ vt τροχόσ φιλοσοφοσ trocheus phyloſoph⁹
Os oſſis corripit cõpos ⁊ impos vt q̃dã volũt. Gtũs
quoqꝫ in os græc⁹ a ntõ in as vt pallados arcados
Us corripitur vt digit⁹: demunt monoſyllaba: vt pus
mus. rus. ſus thus q̃ ꝓducunt penultimã gtĩ creſcẽtis
oĩa ꝓducunt vt ſal⁹ tis. vt⁹ tis Pal⁹ ab horatio corripi
tur cũ ait ſterilis pal⁹ aptaqꝫ ranis Uirgili⁹ tñ exten-
dit quẽ magꝫ ſequi debem⁹ dicẽs. Stygiaqꝫ pal⁹ in ama
bilis vnda. Gtĩ ſingulares quartæ declinationis ntũs
accũs ⁊ vtũs plurales ꝓducunt vt Man⁹ hæ man⁹ ac-
cuſatiuo ⁊ vtõ manus Græca itẽ vt pantus melãpus:
œdip⁹: gtĩ græci Calypſus: mantus longant
T corripit vt caput. ſinciput: occiput.

Finis opuſculi de cõpoſitione verſus hexametri et
pentamerri editi a Frãciſco Matratio Peruſino. vi-
ro clariſſimo τελοσ

Iacobi Sentini Ricinēſis de quibuſdā ly-
ricis carminibꝰ Tractatulꝰ: et Præfacio

Iacobꝰ Sentinus Ricinēſis Iacobo Gaſ
paris viro præſtātiſſimo ⁊ in omni virtutum
genere probatiſſimo conciui ſuo Salutē

CUm diebꝰ præteritis Iacobe vir ma
gnifice ad meas manꝰ de cōponēdis hexame
tro ⁊ pētametro carmībus Frācīſci matara
cij viri ī vtraq̄ lingua peritiſſimi opuſculū
perueniſſet Illud cū ꝓpt̄ ſyllabaꝝ quā cōtinet exactam
noticiā: tum vel maxīe q̄ ea quæ et a græcis ⁊ latis va
tibꝰ obſeruata ſunt illic opipe referunt̄ Marino angelo
ingenuo filio tuo q̄ nō minora q̄̄ pr̄ in hūcuſq̄ diē cōtu
lerit bn̄ficia ſuo ingenio ac ꝟtute in nrām rēp. eſt colla
turꝰ: maximū aditū ad oratoriā artem p̄ſtare poſſe iudi
caui. Itaq̄ dedi operā vt illud magna cū diligētia ipri-
meret̄: ⁊ impſſum ad manus Mariniangeli honeſtiſſimi
filij tui q̄̄ocīſſime peuniret: vt me nihil aliud die noctu
magis cogitare ītelligēs: q̄̄ id quo ⁊ tibi ī primis ⁊ huic
tuæ vniuerſæ familiæ honoris: laudis: ornamētive ma
ximi acceſſionē aliquā fieri poſſe exiſtimē. At q̄ Fran-
ciſcꝰ dūtaxat de hexameteo ⁊ pentametro carmibꝰ: ⁊ de
eoꝝ pedibꝰ ſyllabis: nō minꝰ diſerte q̄̄ recte locutꝰ fuerat
viſum eſt mihi haud abſurdū: breuibꝰ quæ ſentiebā de q̄
buſdā lyricis carmibꝰ: quæ maiori in vſu habent̄ q̄̄ cæ-
tera: poſt ſuū opuſculū cōſcribere: q̄ ſi tibi ⁊ marinoan-
gelo filio ſuo q̄ ſua ꝟtute totā nrām remp. illuſtrabit: ḡ
ta fuiſſe intellexero: maximo ipſe gaudio afficiar. ⁊ dein
ceps quicq̄d in hac facultate q̄d marinoangelo aditum
ad eloquētiam p̄ſtare poſſit inuenero: id omne vt ad ſu
as manus peniat pdiligēter curabo. Ad hæc nō ea du
ctus rōne p̄ſtabo vt illi rebꝰ huiuſcemodi admodū opꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

eſſe exiſtimē Dñ Authonīꝰ bonfinis ī vtraqꝫ ligua eru
ditiſſimꝰ meꝰ ⁊ p̄ceptor: ⁊ pať optimꝰ cui me ſꝑ plurimū
debere fatebor: nō hæc dūtaxat ſꝫ lōge p̄ſtātiora cū docu
erit. ⁊ doceat nō ignoro. ſed hac ductus dūtaxat rōne id
agā: vt meū in te aīm eū eſſe q̄ eſt valeas intueri. Vale
totius agripiceni ⁊ noſtræ ī primis ciuitatis maximū
et præcipuū ornamentum.

De carminū lyricoꝝ pedibus

PEdes q̊ metra de q̄bꝰ dicturi ſumꝰ ingrediunť ali
quos triſyllabos q̄driſyllabos aliquos eſſe īuenio Diſſyl
labi q̄ttuor ſunt Spōdeus Trocheus Iambus Pyrri
chius: Spōdeus q̄t tuor t̄pibꝰ ſyllabas duas lōgas ꝯple
ctiť vt phœbi Oui. Faſtoꝝ tercio Ianua tūc regis poſi
ta viret arbore phœbi Trocheus duabꝰ lōga ⁊ breui ſyl
labis tria t̄pa retinet vt Martis . Oui. in ibin. Te ſera
nec quicq̄ꝫ placidū ſpōdētia martis Iambꝰ tria t̄pa ⁊ du
as ſyllabas: alterā breuē: alterā longā : poſſidet vt deos
Pyrrichius vero duo t̄pa ⁊ breuis duas ſyllabas hꝫ.
vt deꝰ Triſyllabi ſunt tres Dactylꝰ Anapeſtꝰ ⁊ Tri-
brachus Dactylus tris longā primā: ⁊ breues duas po
ſtremas ſyllabas q̄ttuor cū t̄pibꝰ hꝫ vt fœmīa Oui. li. iij
de arte Fœmīa nec flāmas: nec ſceuos excutit arcꝰ Ana
peſtꝰ totidem t̄pa ⁊ tris ſyllabas breuis duas ⁊ nouiſſi
mā longā poſſidet: vt pietas Tribrachꝰ tribꝰ breuibus
t̄pa tria ſyllb̄ cōplectiť vt aq̄la Ex q̄driſyllab̄ vnꝰ dūta-
xat carmībꝰ de q̄bꝰ dicemꝰ eſt nccārīꝰ q̄. coriābꝰ diciť hic
ſex t̄pa ⁊ duas medias brenis lōgis extremis duabꝰ ſyl
labis cōplexus eſt vt verſificās

QUoniā metra (vt in cētimetro inq̄t ſeruius) q̄dā a
pedibꝰ: q̄dā a rebꝰ q̄ ſcribuď: q̄dā ab īuētoribꝰ: a pe
dū nūero q̄dā noīa ſortiunť Saphica ⁊ Adonica. aſcle
piadea ⁊ phleucia carmina ob. id. ab inuētoribꝰ ſic dicta
censemus

De carmīe Saphico.

SApphicū carmē pedes q̄nqꝫ poſſidet Nā ſede pri-

ma trocheū ſecūda ſpōdeum:tercia dactylū quarta tro
cheum quinta ſpondeū vel trocheū qꝫ ſæpiſſime recipit

De Carmine Adonico

Adonicū carmē ex duobꝰ dūtaxat pedibꝰ hoc eſt da
ctylo ⁊ ſpōdeo ſiue trocheo cōficit Sapphicis adonica
carmīa ita a plæriſqꝫ ꝯiungūtur vt poſt tris ſapphicos
verſus vnū carmē ſequat adonicū vt Hora. Ia[illegible]atis
terris niuis atqꝫ diræ. Grādinis miſi pater ⁊ rubenti,
Dextera cuiꝰ iaculatꝰ arces Terruit vrbem Sapphica
iam ſcādunt: Iā ſa:tis ter:ris niuis:atqꝫ:diræ Grandi,
niſ.mi:ſi pater.⁊ ru:benti. Dexte:ra cu:ius iacu:latꝰ:ar
cem. Adonicū carmē qua rōne ſcandi oporteat:nemo q̄
dactylū primo:deinde pedē alterꝝ ſumpſerit ſiue troche
us ille ſiue ſpondeus fuerit ignorabit.

Aſclepiadeū carmē quattuor pedibꝰ cōſtare inue
nio Nā in prima regiōe ſpondeū In ſecūda et in
tercia coriambū ⁊ ī nouiſſima ſpondeū ſiue pyrrichiū ſi
ue trocheū frequētiſſime īuenies Hora. Mœcenas ata
uis edite regibꝰ Scandit ſic Mœcæ: nas atauis:edite
re:gibus

De Carmine pheleucio

Pheleuciū carmē ex quinqꝫ pedibꝰ cōponit Nam
in prima regiōe ſpondeum ⁊ nōnunqꝫ (licȝ raro)
trocheū In ſecūda dactylum. In tercia ⁊ in quarta tro
cheū ſemp:in vltima Trocheū vel ſpondeū recipe ſolȝ:
vt Catullꝰ. Paſſer deliciæ meæ puellæ Scādi hoc mō
aportet Paſſer:deliti:æme.æ pu:ellæ In prima etiā re
giōe qđ rarꝝ eſt ⁊ fugiendū pyrrichius īueuit. vt hic me
as eſſe aliqđ putare nugas

De Catmine Iambico

Iambicū carmē ab iābo ſic dcm̄ ab Antiocho pri,
mū ſex iābis cōpoſitū eſt. Mox poetarꝝ licētia effectū ē
vt ſpōdeus in quauis hꝰ carmīs regiōe recipi poſſȝ dem
pta ſecūda ⁊ q̄rta In q̄bꝰ niſi poetarꝝ licētia obſtet. iam
bum ꝑpetuū locū poſſidet Interdū tn̄ in primo ꝓ ſpon

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

deo anapeſt⁹ ꝛ in ſecū da regiōe ꝑ iambō tribrach⁹ reperi tur. hui⁹ autem rō eſt qꝛ anapeſt⁹ ſpōdeo: et tribrach⁹ iā bo ſuis æquanẗ temporib⁹ Carmē tale ē Perſiu. Nec fonte labra ꝓlui caballino Scādiẗ autē hoc modo Nec fon: te la: bra ꝓ: lui. cabal. lino. Habes breuibus martine angele q̄ de his lyricis vſib⁹ ſentiebā quæ ſi exercitatiōi accōmodaueris nō vereoꝛ quin plurimū in cōponēdis carminib⁹ pꝛoficias ꝛ locum teneas honeſtiſſimū Uale Ricinēſium adoleſcentū vnicū dec⁹ ꝛ oꝛnamentū

¶ Jacob⁹ Sentinus Ricinēſis Lectoꝛ Salutē

Uerſus ſcribere qui cupit liquoꝛe
Tinctos pyerio Thalia vel quos
Dictat vatibus arma. qui coꝛymbō
Cingunt tempoꝛa fonte cum biberunt
Undas cornipedi volantis altæ
Pulli: perlegat apta ſcripta paſſim
Franciſci numeris viri diſerti

¶ Idem

Quiſquis amas vatum cantus: vel quiſquis anhelas
Tendere pyeria lætus in aſtra via
Hac ſit iter. ſcripta hæc franciſci perlege docti
Compos tu voti ſi cupis eſſe tui

¶ Eiuſdem Jacobi

Carmina quiſquis amat ſacro pertincta liquoꝛe
Scribere. grandiloquū perlegat iſtud opus.

ΤΕΛΟΣ

Koninklijke Bibliotheek 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26

Wien 8 flor 50x 2489

830g

S

4o

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 26